

ΠΟΠΑΪ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
« ΠΟΠΑΪ »

Ο άπιδανος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμπαταο ναυ-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές έξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Ζ ΑΡΙΘ 296 - ΔΡΧ 7 - 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1979

Λυκαβηττού 1γ - Αθήναι 135
τηλέφ 3638842 3602139.

Τεχνικαί εγκαταστάσεις
Ορφεως 130-132 - Ρουφ.
τηλέφ. κέντρον 3470300.

Εκδοτής Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4 - Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυνσίς συνταξέως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
1c Lycavittou street - Athens - 135

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

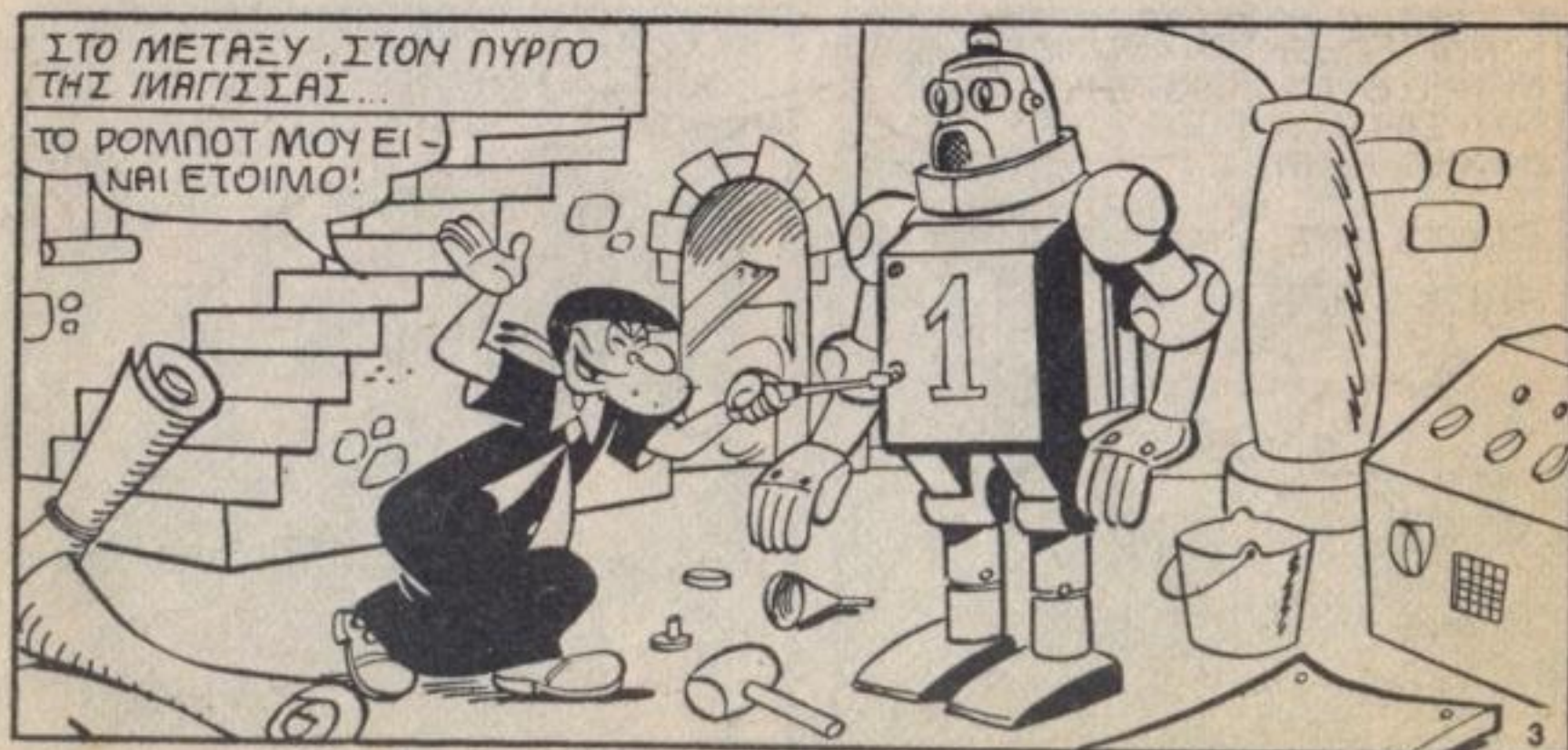
Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευσις

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

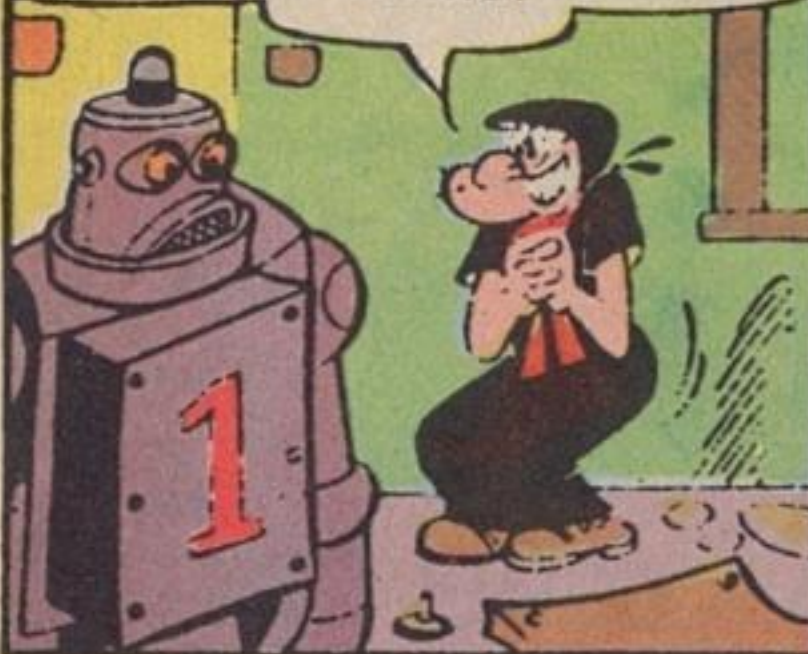

ΤΑ ΡΟΜΠΟΤ

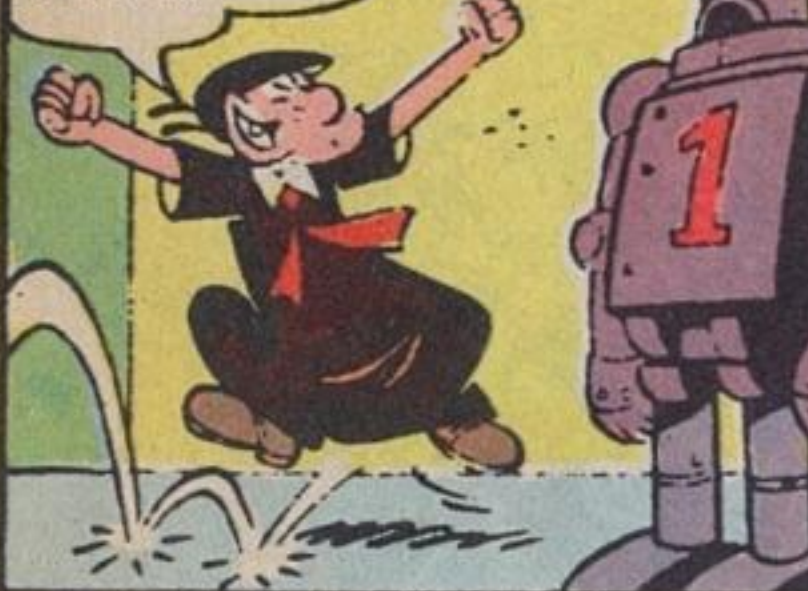
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΝ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ
ΘΑ ΦΤΙΑΞΩ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΩ
ΤΟ ΚΟΣΜΟ!

ΘΑ ΦΤΙΑΞΩ Μ' ΑΥΤΑ ΕΝΑ ΣΤΡΑ-
ΤΟ ΚΑΙ ΘΑ ΕΠΙΒΑΛΩ ΤΟΥΣ ΝΟ-
ΜΟΥΣ ΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ
ΤΗΣ ΓΗΣ!

ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΩ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ
Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ
ΤΗΣ ΓΗΣ! ΧΑ!
ΧΑ! ΧΑ!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΙΚ-ΤΑΚ ΕΦΤΙΑ-
ΞΕ ΕΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΠΟΝ ΜΠΟ-
ΡΕΙ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΟ ΧΡΟ-
ΝΟ!...

... ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΤΕΙ-
ΛΕΙ Μ' ΑΥΤΟ ΣΤΟ
ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΝ ΠΟΛΥ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙ ΠΟΣ
ΘΑΝΑΙ ΤΟΤΕ Ο
ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΖ!

ΚΑΤΑ-
ΡΑ!...

ΑΝ Ο ΠΟΛΥ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙ ΠΟΣ
ΘΑΝΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΟ ΜΕΛ-
ΛΟΝ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ ΤΟ
ΣΧΕΔΙΟ ΜΟΥ!

ΑΝ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΩ ΑΥΤΟΝ
ΤΟΝ ΒΛΑΚΑ, Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΘΑ
ΣΤΕΙΛΕΙ
ΑΛΛΟΝ!

ΚΙ' ΑΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΩ ΤΟ ΜΗ-
ΧΑΝΗΜΑ, ΘΑ ΦΤΙΑΞΕΙ
ΑΛΛΟ...

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩ ΚΑΤΙ ΟΣΤΕ
Ο ΠΟΛΥ ΚΙ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕ-
ΝΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΝΑ ΧΑΘΟΥΝ ΣΤΟ
ΧΡΟΝΟ!...

ΕΤΣΙ, ΘΑ
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗ-
ΣΕΙ ΛΙΓΟ Ο
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΙ
ΑΛΛΟ!

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΩ ΜΠΕΛΑ-
ΔΕΙ Κ. ΚΑΘΗΓΗΤΑ Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ
"ΜΑΡΑΦΕΤΙ" ΠΟΥ
ΕΦΤΙΑΞΕΕ!...

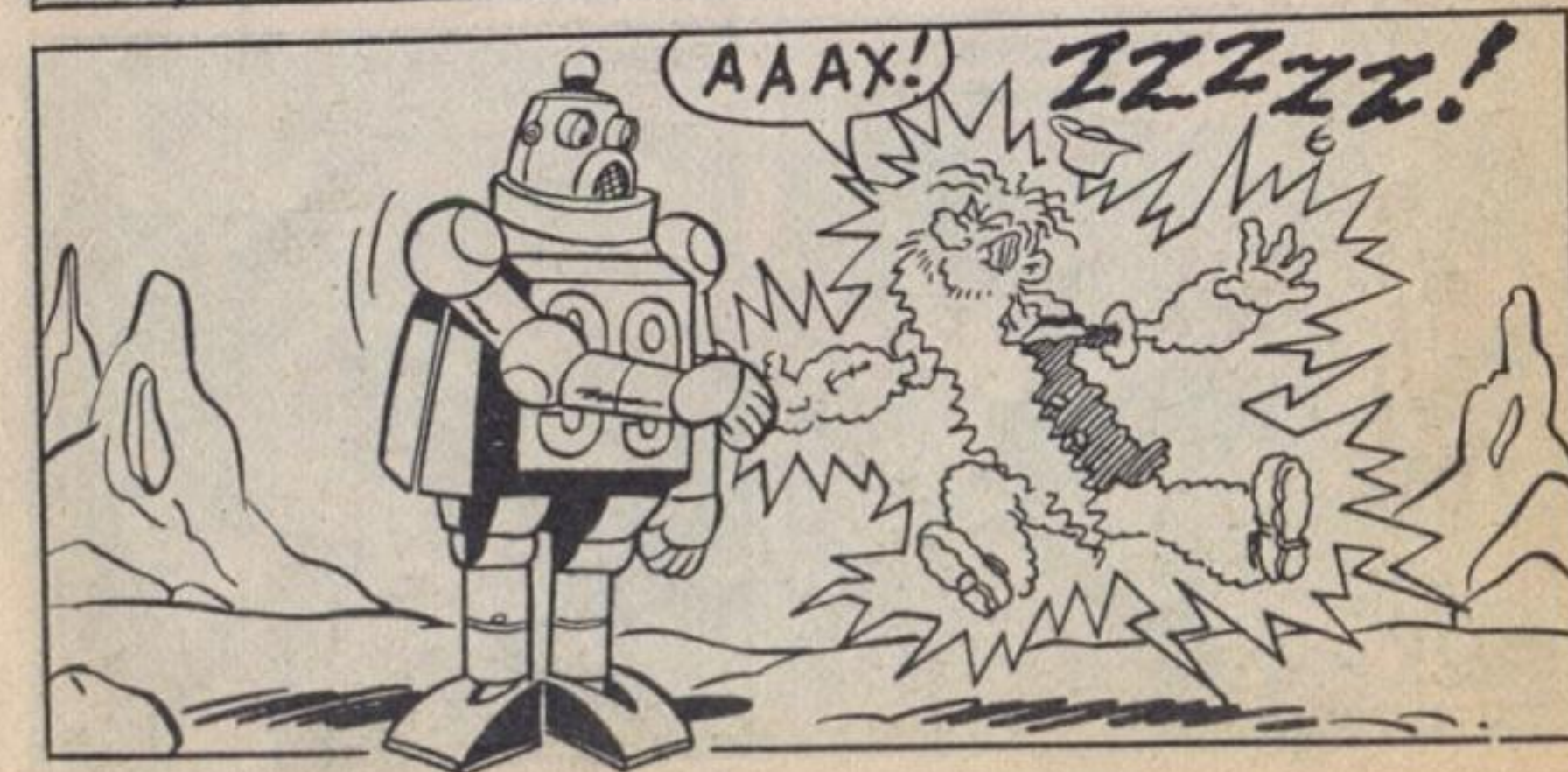
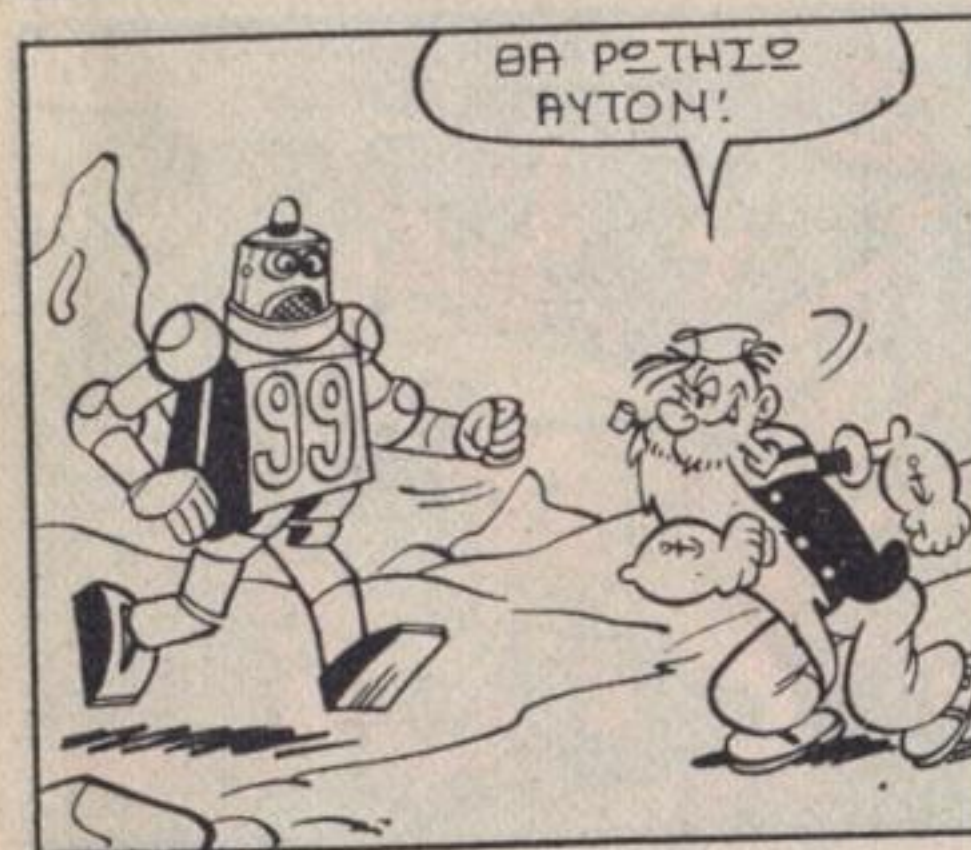
ΜΕΙΝΕ ΗΣΥΧΟΣ! ΠΗΓΑΙΝΕ ΤΩΡΑ
ΝΑ ΞΕΚΟΝΡΑΣΤΗΣ ΣΤΟ ΣΙΝΙ
ΣΟΥ ΓΙΑ ΝΑΙΝΑΙ
ΦΡΕΤΚΟΣ!...

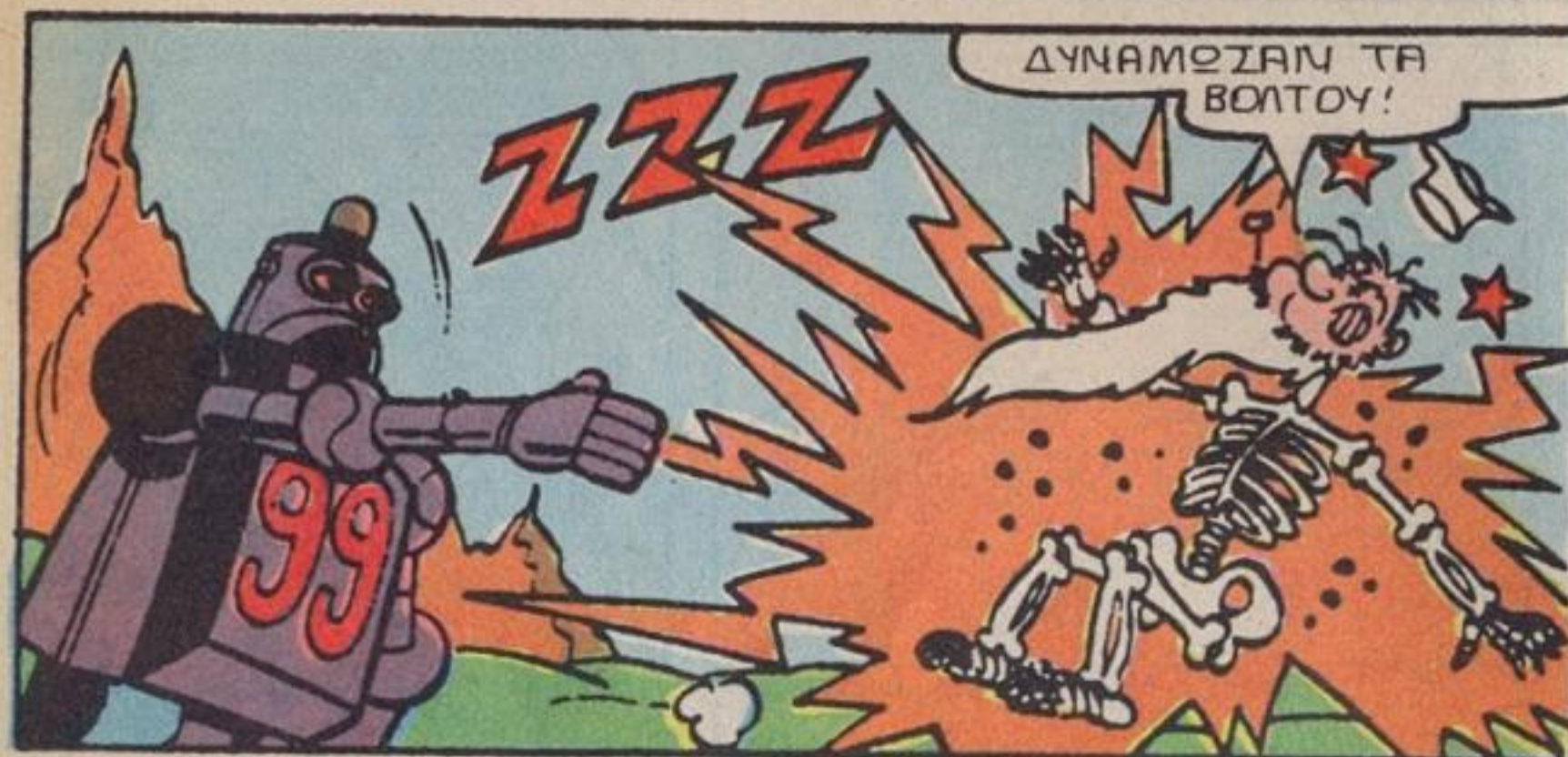
ΚΑΛΗ
ΝΥΧΤΑ!

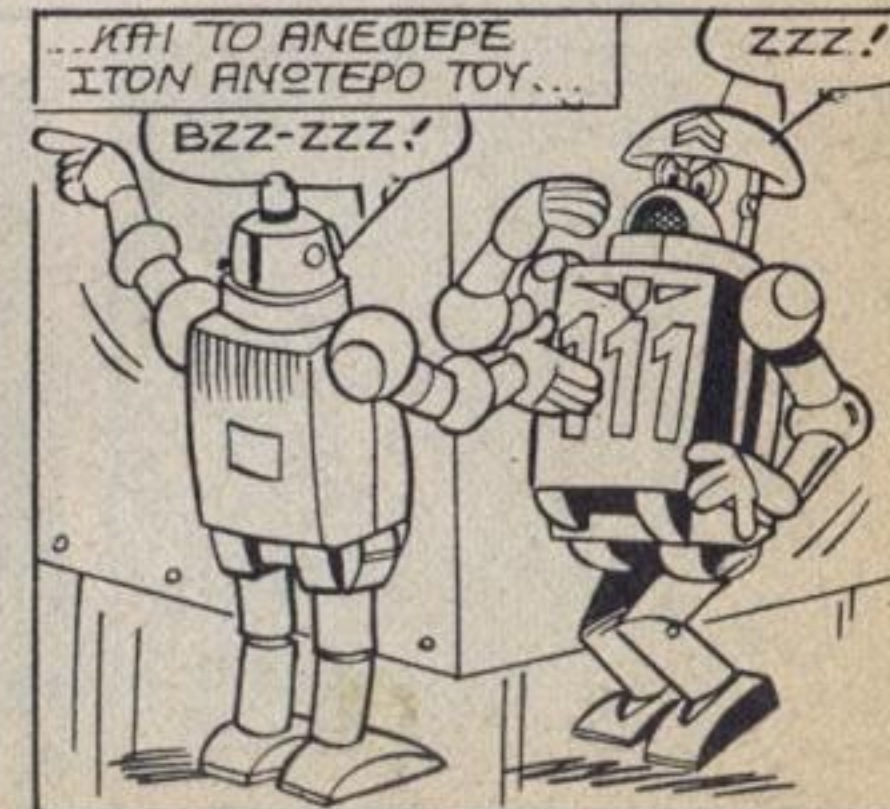
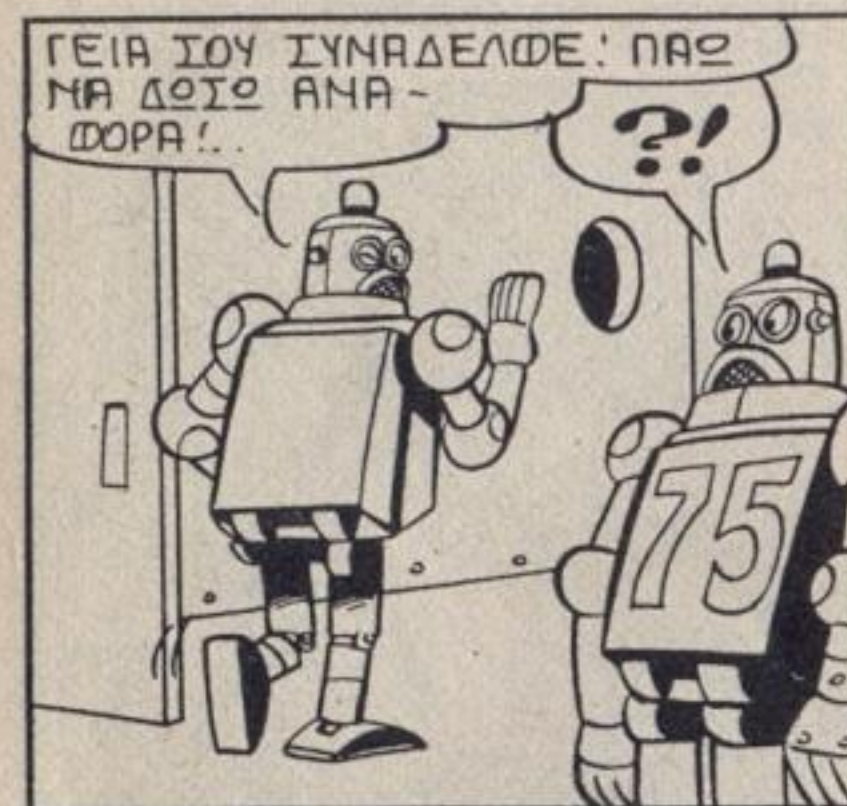
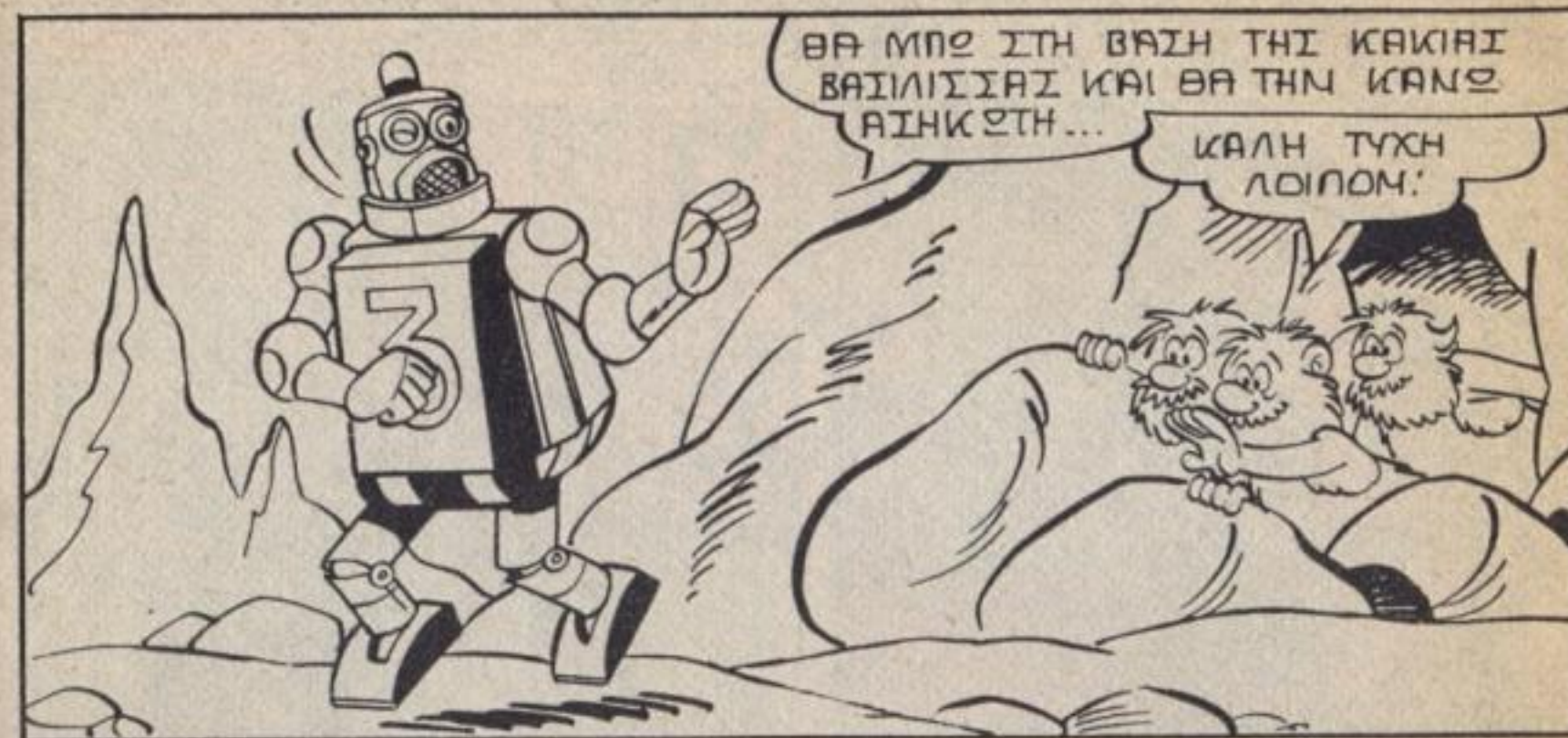

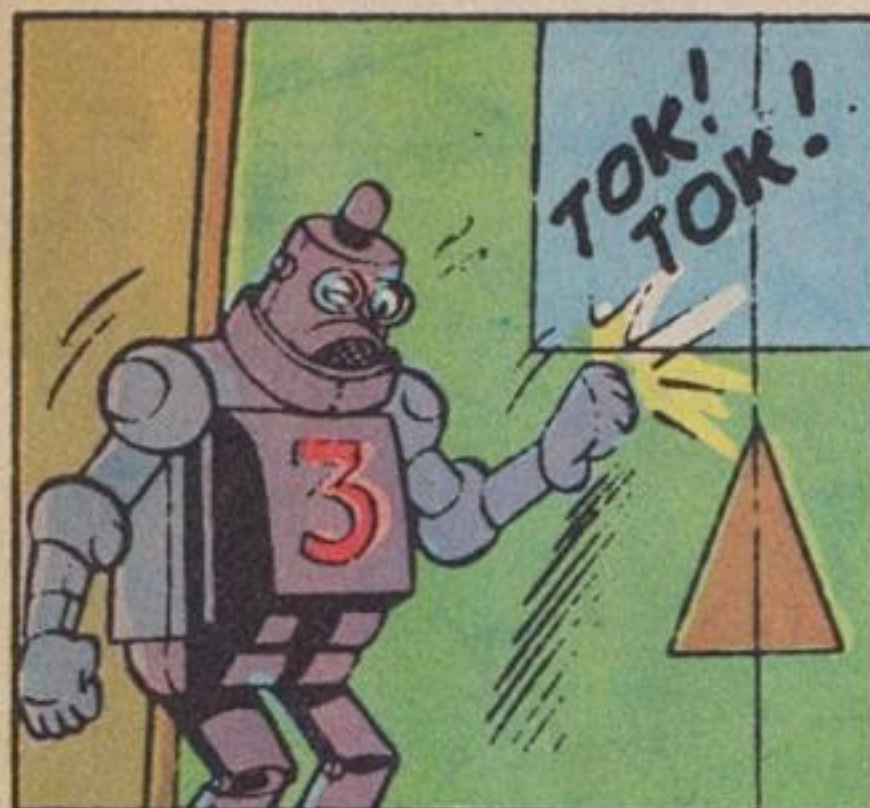
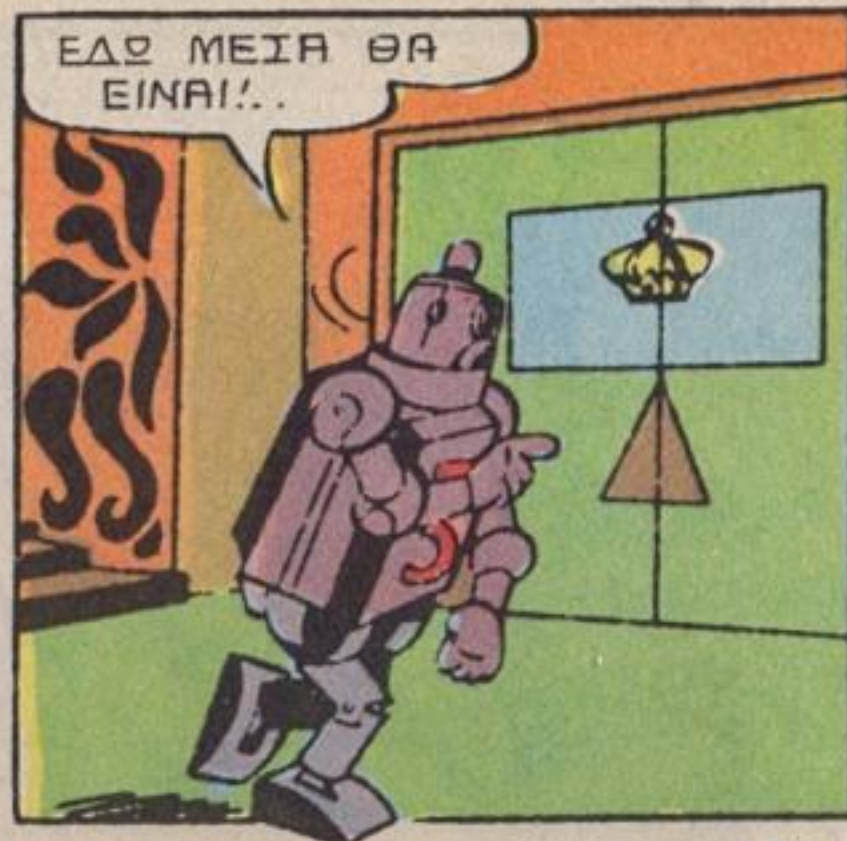

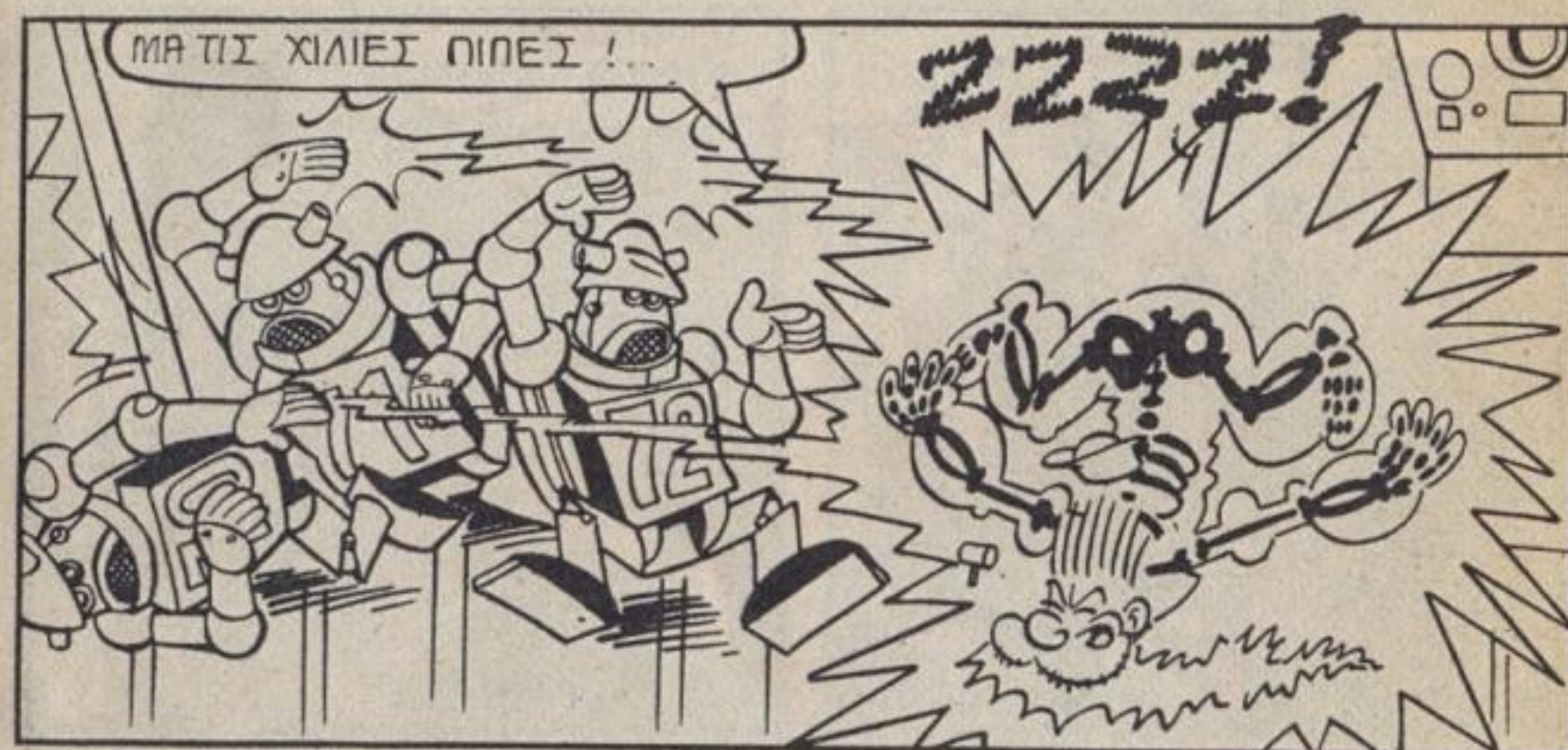
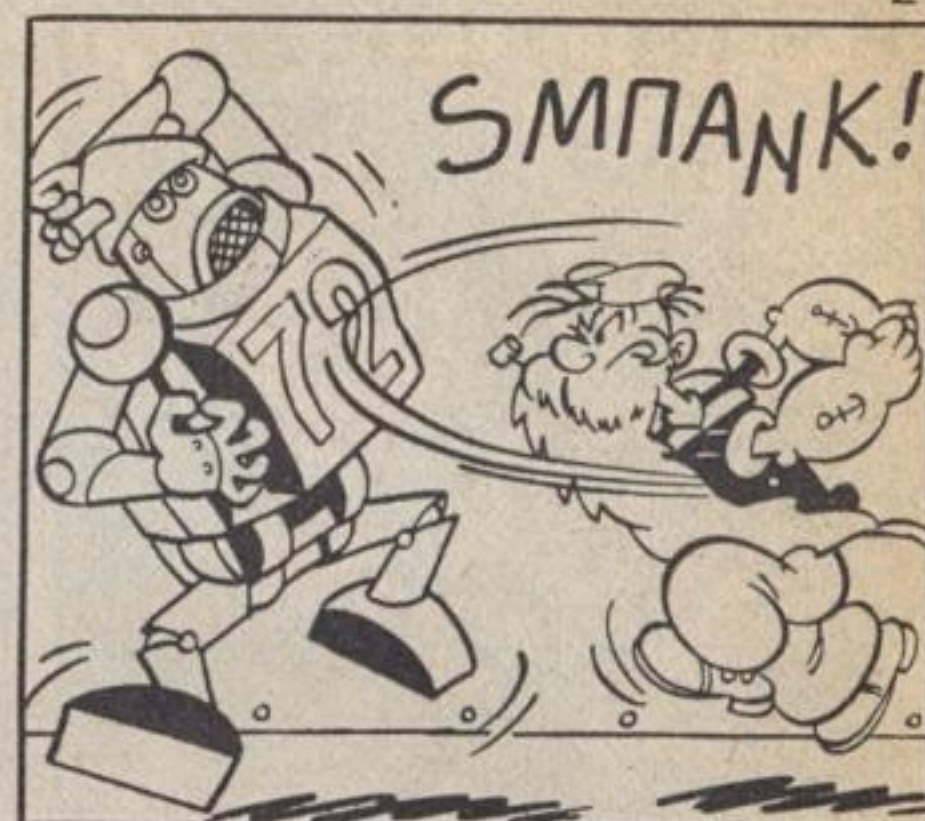
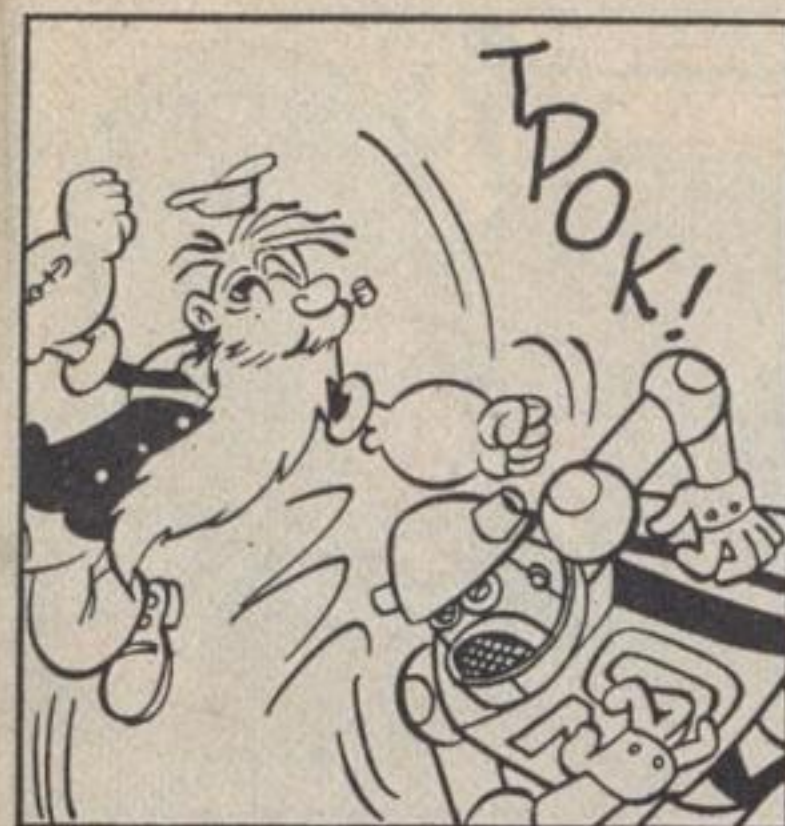
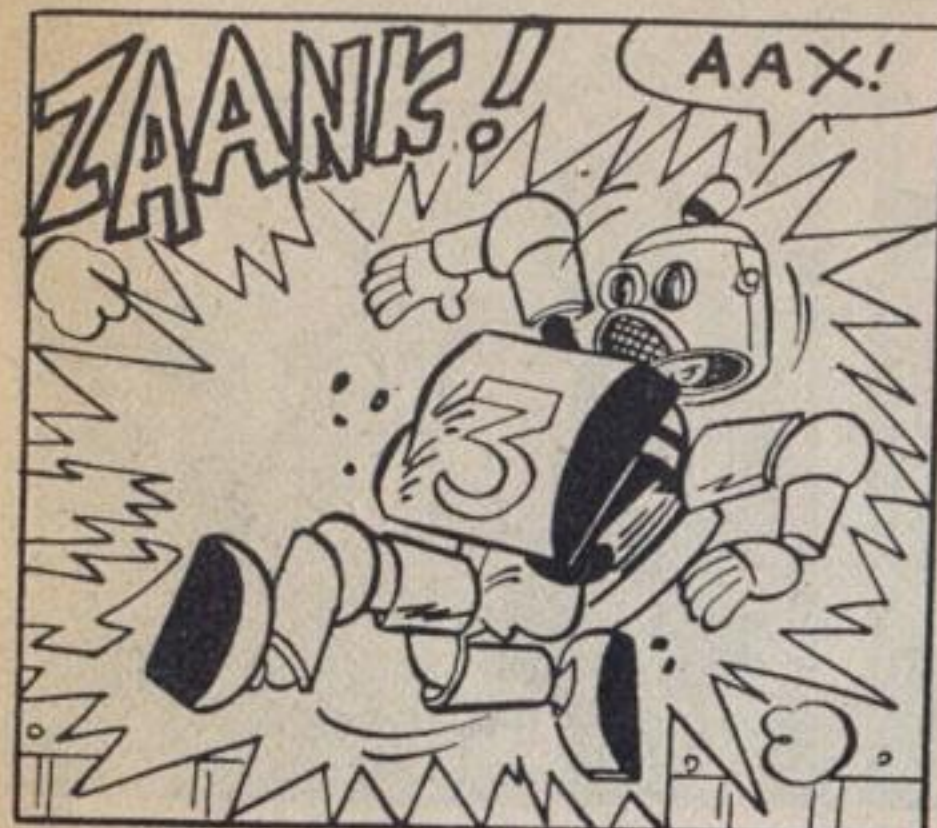

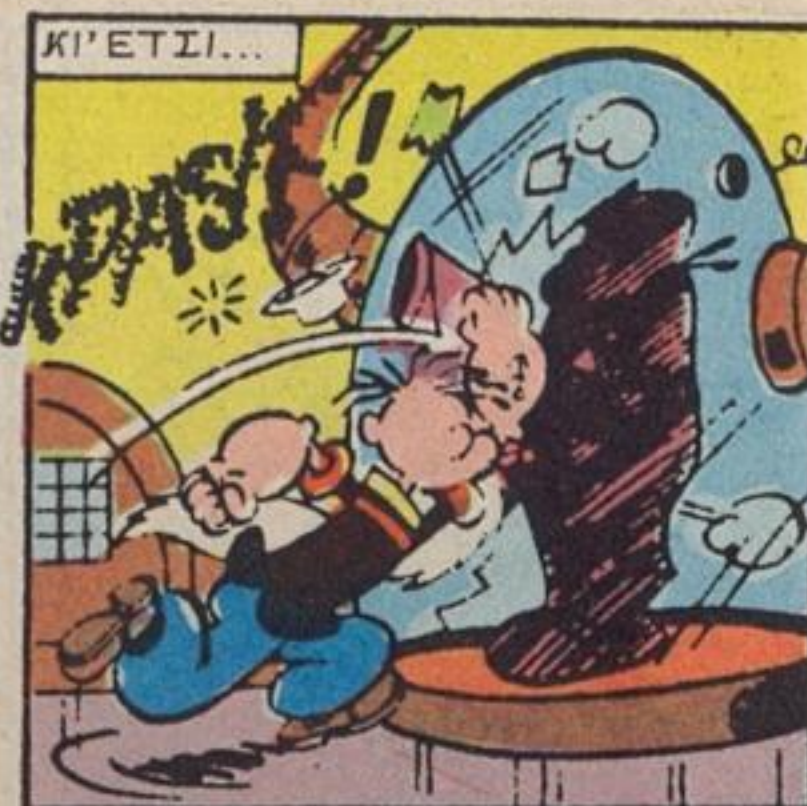

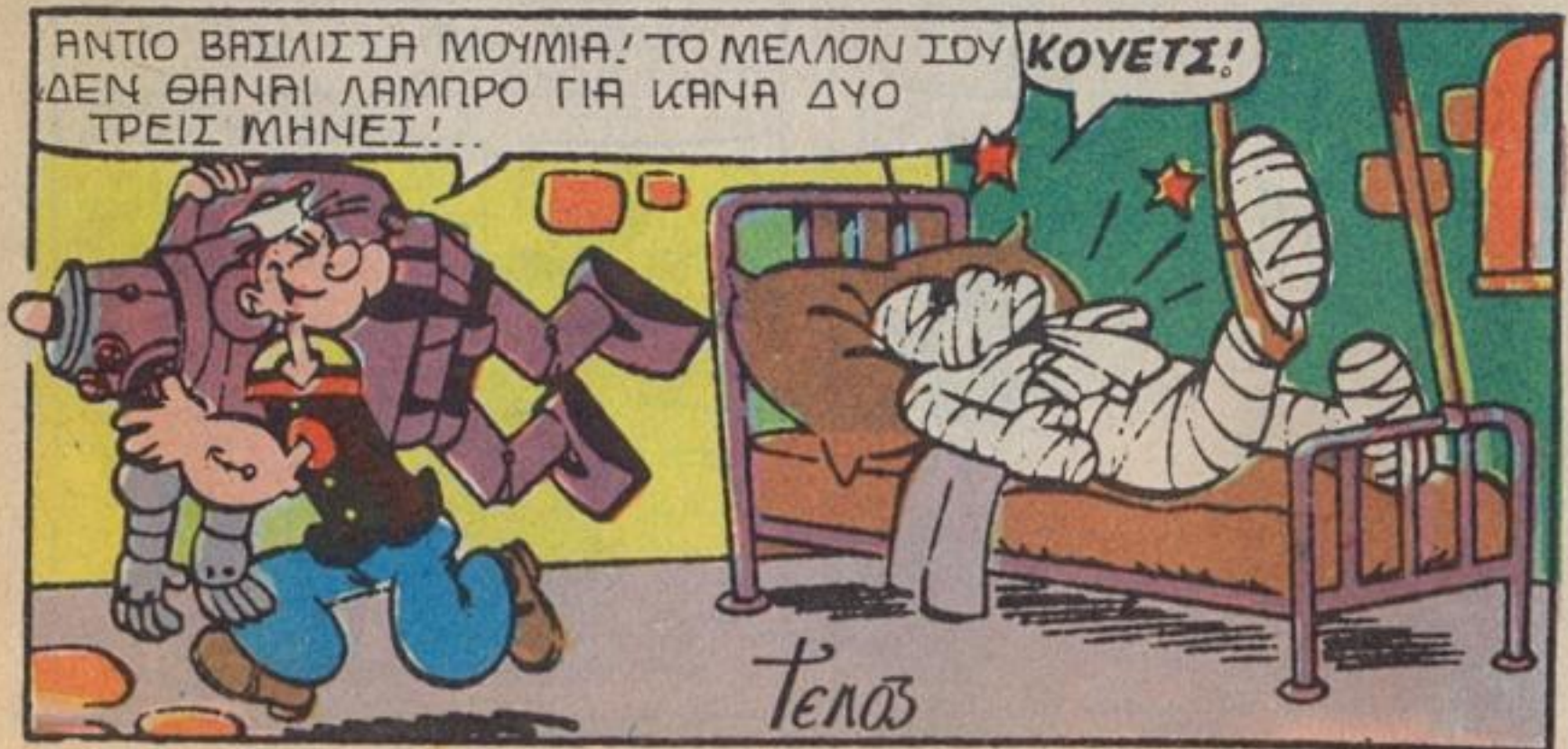
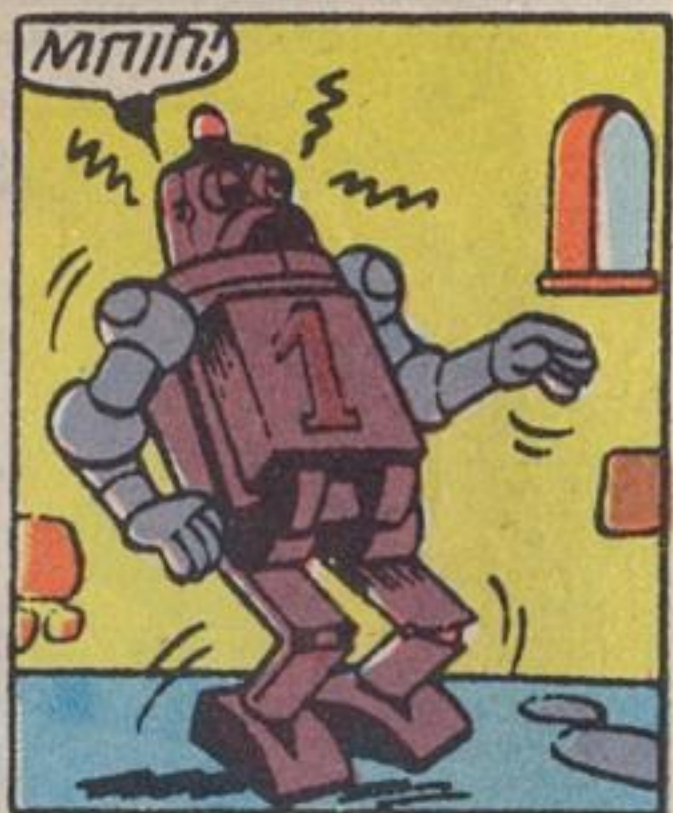
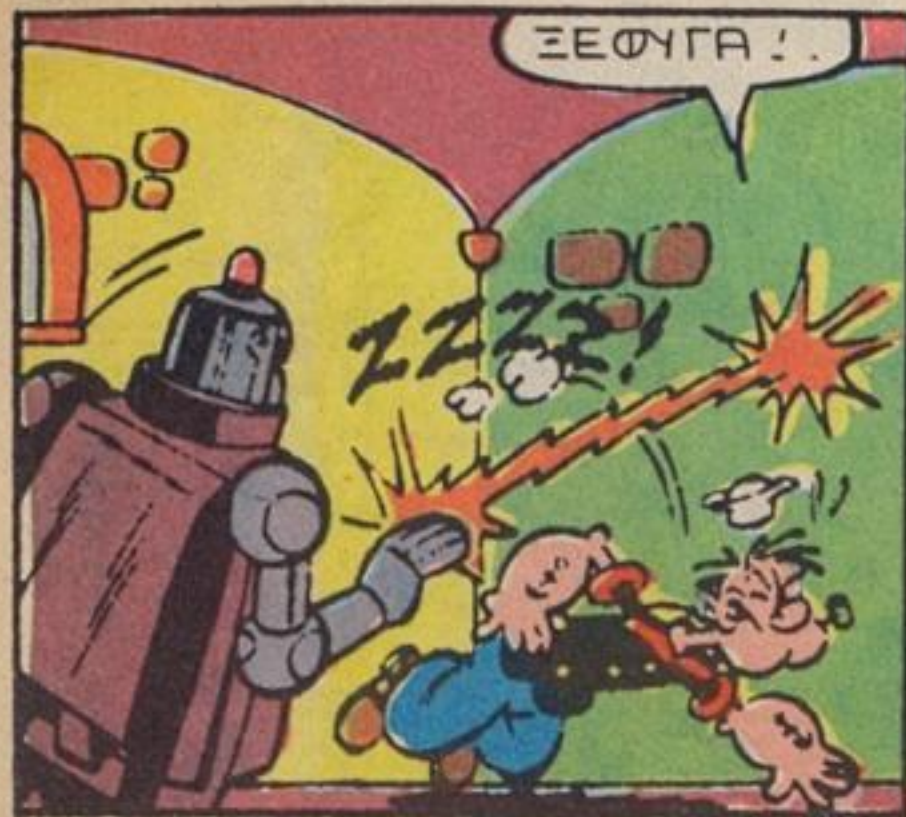

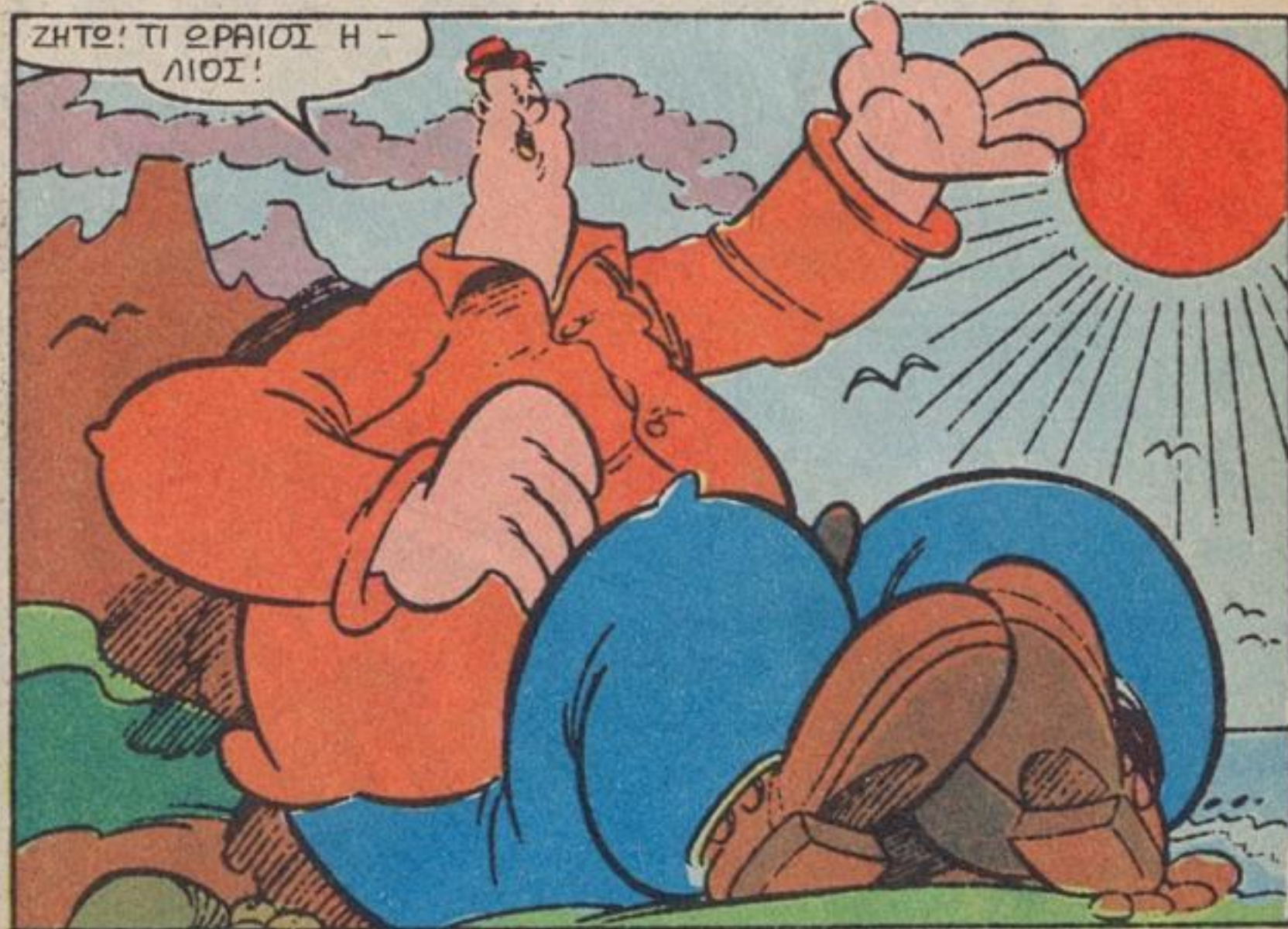

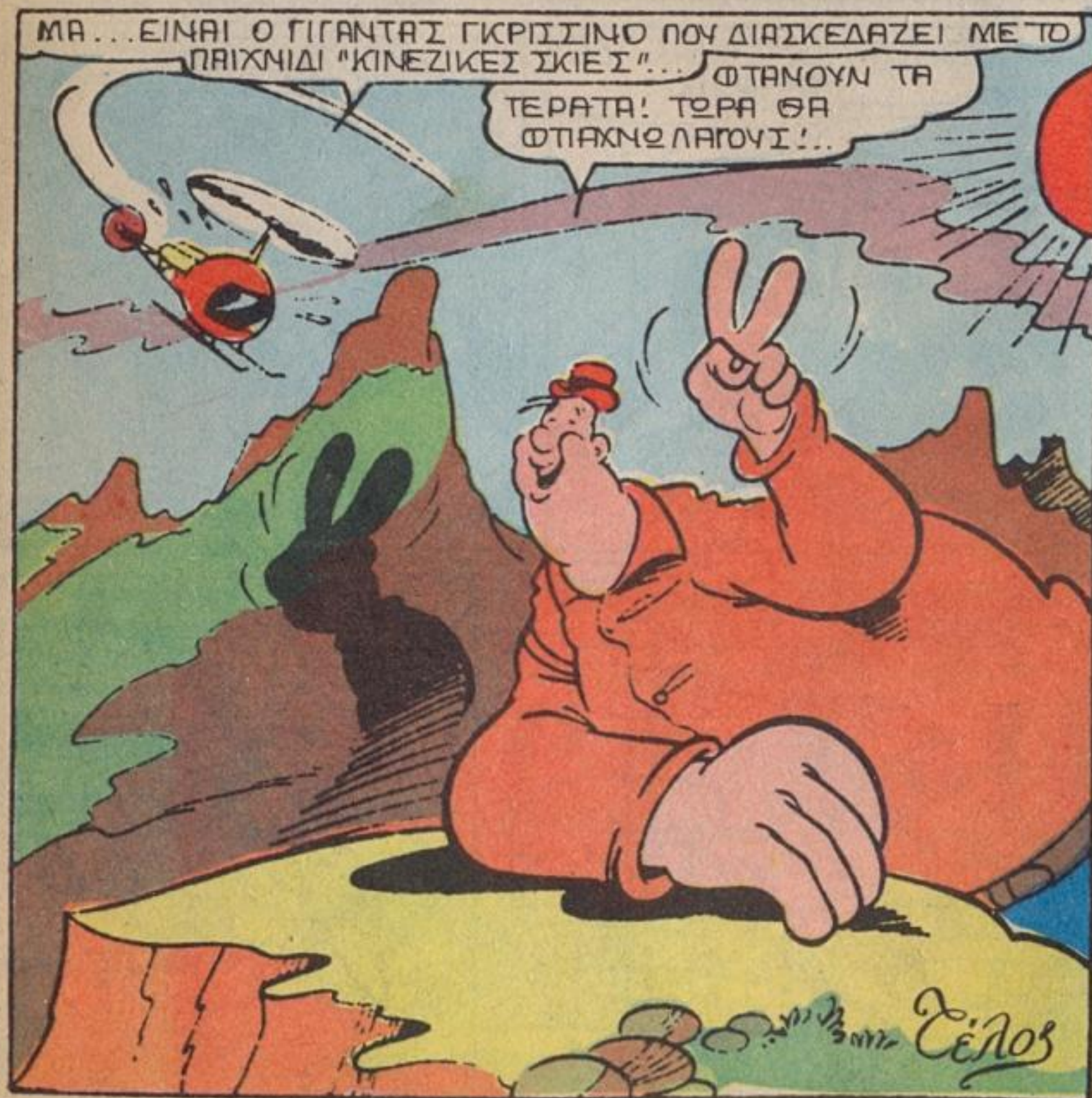

Η ΣΚΙΑ

ΜΙΑ ΦΩΑΤΣΑ ΓΙΑ ΧΑΣΤΟΥΚΙΑ

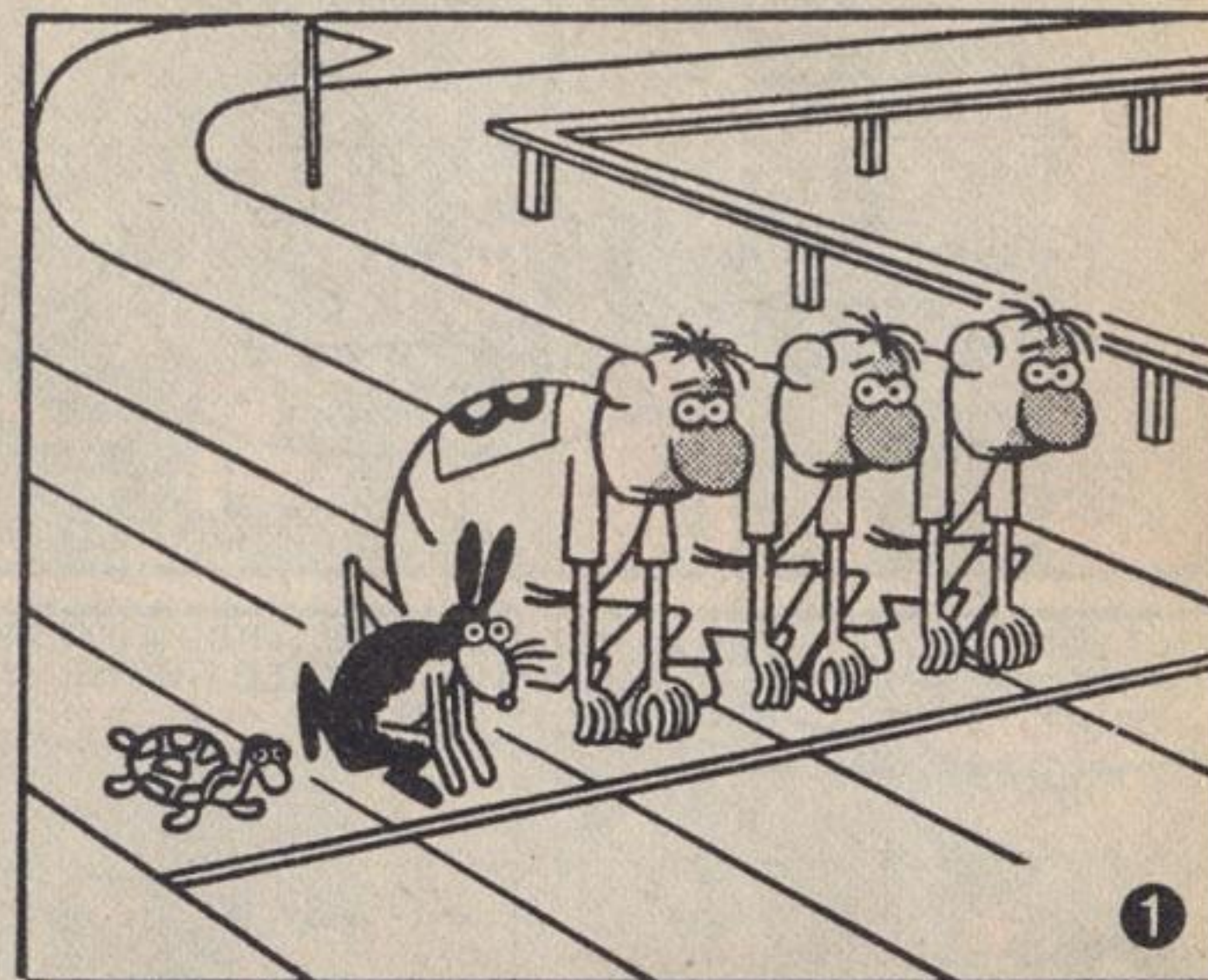

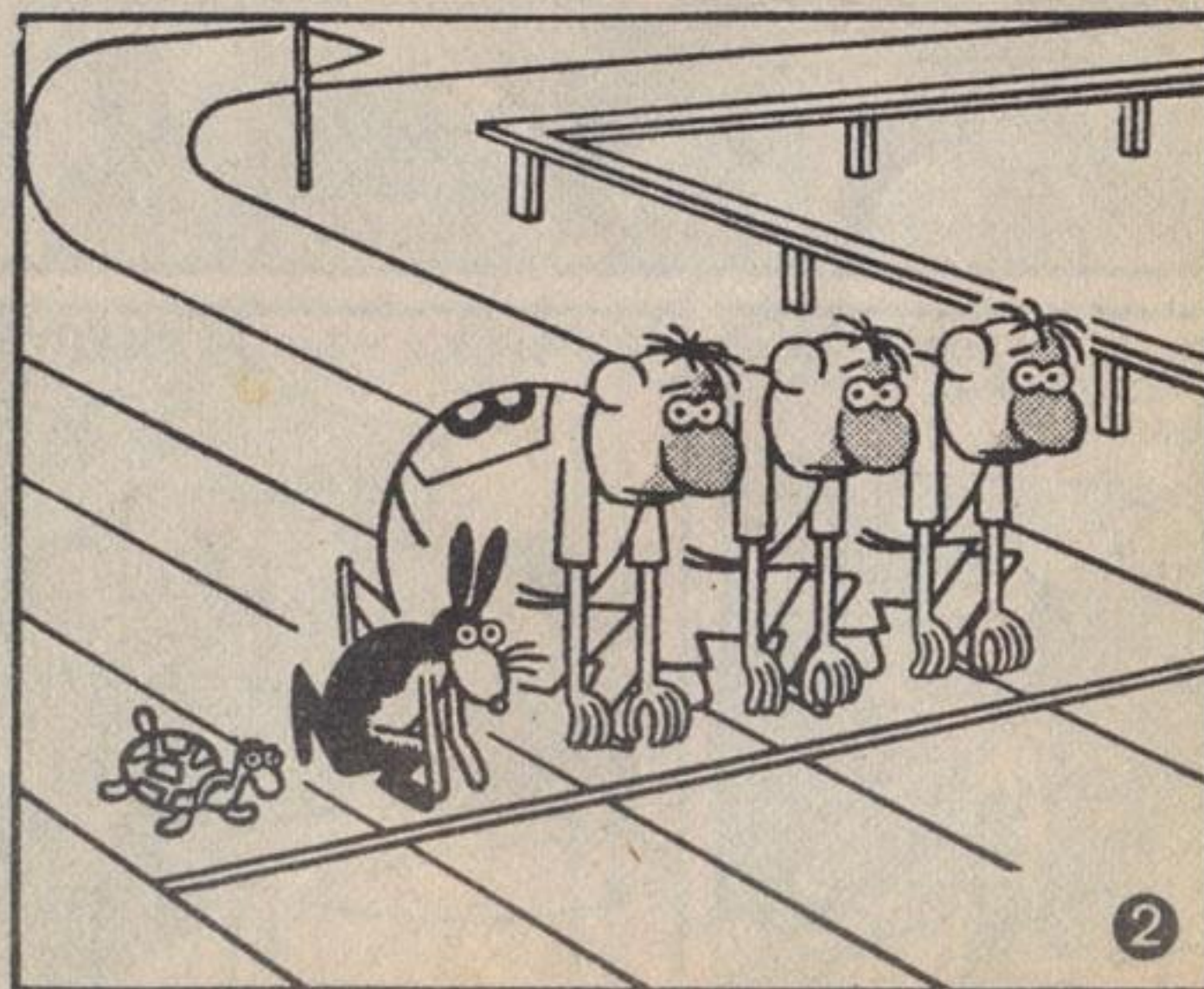
*

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

*

ΟΚΤΩ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

*

*

ΠΕΡΙΕΡΙΓΩ! ΤΕΤΟΙΑ ΩΡΑ
ΘΑΠΡΕΠΕ ΝΑΧΕ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο
ΓΑΛΑΤΑΣ!

ΛΟΙΠΟΝ; ΠΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΓΑΛΑΣ;

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕ-
ΝΟΥΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑΤΑ!

ΟΥΑΧ! ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ
ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ! ΘΕΛΩ
ΓΑΛΑ!

ΟΥΛΗ!

ΕΜΠΡΟΣ, ΓΑΛΑΚΤΟΠΟΛΕΙΟ;
ΓΙΑΤΙ ΑΡΓΗΣΕ ΝΑΘΕΙ Ο
ΓΑΛΑΤΑΣ;

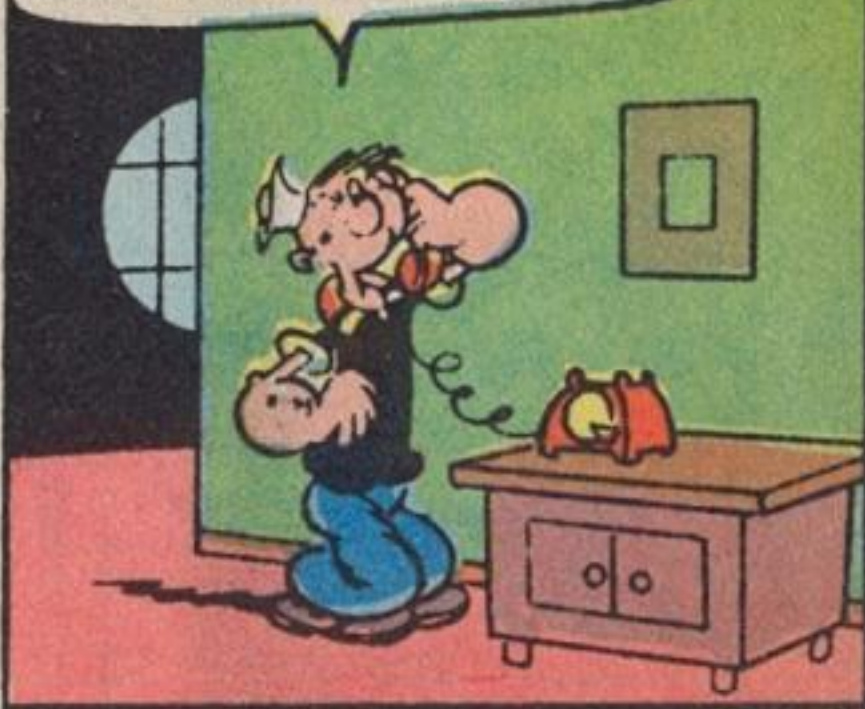

ΕΜΠΡΟΣ; ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ
ΠΟΠΑΥΣ Ο ΡΕΒΥΘΟΥ-
ΛΗΣ ΘΕΛΕΙ ΓΑ-
ΛΑ!

ΟΥΛΗ!

ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΑΣ ΑΠΟ ΜΕΝΑΣ
ΤΙ ΕΙΜΑΙΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ

ΤΟ ΞΕΡΩ ΟΤΙ ΔΕΝ
ΕΙΣΑΙ ΣΕ ΠΗΡΑ Ο-
ΜΟΣ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ
ΠΕΡΑΣΕ Ο ΓΑΛΑ-
ΤΑΣ!

ΚΑΙ ΓΟ ΤΙ
ΘΕΣ ΝΑ ΚΑ-
ΝΩΣ

ΝΑ ΠΑΣ Ν' ΑΓΟΡΑΣΕΙΣ ΕΝΑ
ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΓΑΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΦΕ-
ΡΕΙΣ ΣΤΟ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ!

ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ
ΛΙΓΟΣ

ΕΧΕΙ ΦΥΓΕΙ ΑΠΟ ΠΟΛΥ
ΩΡΑ! ΟΠΟΥ ΝΑΝΑΙ
ΘΑΡΘΕΙ!

ΟΥΑΑΧ! ΘΕΛΩ
ΓΑΛΑ!

ΓΚΡΟΥΝΤ!

ΑΚΟΥ!

ΟΥΑΑΑΧ!

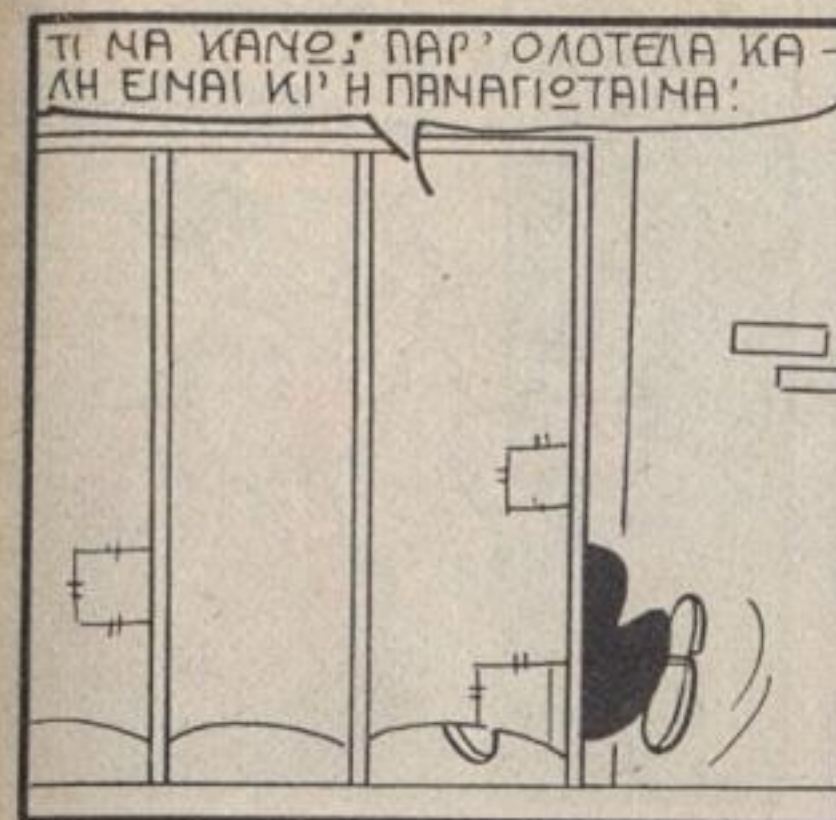
ΓΚΛΟΥΠ!

ΟΥΑΑΑΧ!

Η ΦΩΤΙΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι έναν καιρό, λιγοστοί άνθρωποι υπήρχαν πάνω στη γη, κι αυτοί μέσα σε σπηλιές.

Φωτιά δεν είχαν και κρύωναν. Γιατί τή φωτιά, τήν είχε, λέει, μόνο ένας άντρας με το παιδί του, σε μια σπηλιά. Λογάριαζε νά τή δώσει κάποτε και στους άλλους ανθρώπους, αλλά δεν μπορούσε εξ αίτίας της άσπρης αρκούδας.

Αυτηνής της άσπρης αρκούδας, τής άρρεσε το κρύο, το χιόνι, τὰ χαλάζια κι οί πάγοι, και με κανέναν τρόπο δεν ήθελε τή φωτιά.

Αυτός ο άνθρωπος που είπαμε, πήρε τή φωτιά από έναν κεραυνό που έπεσε κοντά στη σπηλιά του κι' άναψε τούς ασφαλαχτούς και τις άφάνες, είδε πώς ήταν ωραία ή φωτιά.

Τήν πήρε με προφύλαξη και τήν έβαλε σε μια γωνιά της σπηλιάς του. Και για νά

μὴ σβήσῃ, μέρα καὶ νύχτα, αὐτὸς καὶ τὸ παιδί του, τῆς ἔριχναν διαρκῶς ξερὰ ξύλα γιὰ νὰ κρατᾷ...

Ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα, μόλις λαμπάδιασε ἡ φωτιά μέσα στὴ σπηλιά, ἦρθε ἡ ἄσπρη ἀρκούδα. Καθὼς πλησίασε κοντὰ τῆς καὶ ζεστάθηκε πολὺ, ἀσυνήθιστη καθὼς ἦταν ἀπὸ τὴ ζέστη, αἰσθάνθηκε πολὺ ἀσχημα. Ἀγανάκτησε καὶ εἶπε στὸν ἄνθρωπο, πού μέχρι τότε, τὸν εἶχε φίλο:

— Ἄν θέλεις νὰ εἶμαστε φίλοι, ἄφησέ με νὰ σβήσω τὴ φωτιά.

— Ὅχι, δὲν σ' ἀφίνω, εἶπε ὁ ἄνθρωπος. Ἐσύ, ἔχεις τὴ γούνα σου καὶ ζεσταίνεσαι. Ἐγὼ κ: οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, δὲν ἔχουμε. Θὰ μᾶς ζεστάνει ἡ φωτιά.

— Λογαριάζεις, δηλαδή, φώναξε ἡ ἄσπρη ἀρκούδα, νὰ δώσεις τὴ φωτιά καὶ στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους; Νὰ γιομίσει, δηλαδή, ὁ τόπος φωτιές, νὰ μὴ μπορῶ πουθενὰ νὰ σταθῶ;

— Ναί, λέει ὁ ἄνθρωπος.

Γιατὶ ἡ φωτιά, ἐκτὸς πού ζεσταίνει, ψήγει ὡραῖα τὸ κρέας καὶ τὸ κάνει πιὸ νόστιμο. Καὶ φωτίζει τὴ νύχτα, διώχνοντας τὸ σκοτάδι.

— Ποῦ ἀκούστηκε, φωνάζει ἡ ἀρκούδα, νὰ γίνεται

ψητὸ τὸ κρέας; Καὶ πῶς θὰ κυνηγᾷ ἐγώ, ὅταν ἡ φωτιά διώξει τὸ σκοτάδι; Ἀμέσως θὰ τὴ σβήσω, τὴν καταραμένη τὴ φωτιά...

Κι ὁρμάει ἡ ἀρκούδα νὰ τὴν ποδοπατήσῃ, νὰ κυλίσει ἀπάνω τῆς, νὰ τὴ σβήσῃ.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως, ἄρπαξε ἀμέσως τὸ κοντάρι του. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ γιός του. Καὶ φώναξαν στὴν ἀρκούδα:

— Μὴν κάνεις βῆμα, γιατί θὰ σὲ σκοτώσουμε! Φύγε ἀμέσως ἀπὸ τὴ σπηλιά μας.

Γρύλλισε ἀπαίσια ἡ ἀρκούδα καὶ φώναξε:

— Φεύγω! Ἀλλὰ θὰ παραφυλάω ἔξω ἀπὸ τὴ σπηλιά. Ἀλλοίμονό σας, ἂν βγάλετε ἔξω τὴ φωτιά! Θὰ σᾶς κατασπαράξω. Γιατὶ, σέβομαι τὴ φιλία μας. Γι' αὐτό, σᾶς ἀφίνω τὴ φωτιά, μόνο γιὰ σᾶς. Μὴν προσπαθεῖτε νὰ τὴν δώσετε σὲ ἄλλους. Καὶ τὸ νοῦ σας: Ἄν κοιμηθεῖτε, θὰ μπῶ μέσα στὴ σπηλιά καὶ θὰ σβήσω... τὴν φωτιά...

Αὐτὰ εἶπε ἡ ἄσπρη ἀρκούδα κ: ἔφυγε.

Πῆγε καὶ κρύφτηκε μέσα στοὺς θάμνους, ἔξω ἀπὸ τὴ σπηλιά.

*

Συνενοήθηκε λοιπόν, ὁ ἄν-

τρας μὲ τὸ γιό του καὶ κανόνισαν, ὅσο ὁ ἕνας θὰ κυνηγᾷ, ὁ ἄλλος θὰ μένει στὴ σπηλιά. Κι ὅσο ὁ ἕνας θὰ κοιμᾶται ὁ ἄλλος θὰ μένει ξυπνητὸς καὶ ὅτι διαρκῶς θὰ ρίχνουν ξύλα στὴ φωτιά, γιὰ νὰ μὴ σβήσῃ.

Δὲν τολμοῦσαν ὅμως, νὰ βγάλουν ἔξω ἀπὸ τὴ σπηλιά τὴ φωτιά, γιατί παραφύλαγε ἡ ἄσπρη ἀρκούδα.

Μιὰ μέρα, πού ὁ μεγάλος ἄνθρωπος τῆς σπηλιάς βγήκε, νύχτα, πρὶν ξημερώσῃ ἀκόμα, γιὰ κυνήγι, ξύπνησε τὸ γιό του καὶ τοῦ εἶπε:

— Γιέ, ἐγὼ πάω γιὰ κυνήγι. Σὺ, ξύπνα καὶ φύλαγε τὴ φωτιά.

— Καλά, πατέρα. Ξύπνησα καὶ θὰ τὴν φροντίσω τὴ φωτιά! εἶπε ὁ γιός.

Ὁ ὕπνος ὅμως, εἶναι γλυκὸς γιὰ τὰ παιδιά τὸ γλυκοχάραμα. Καὶ μόλις ἔφυγε ὁ πατέρας του, τὸ παιδί ξανακοιμήθηκε.

Σύρθηκε τότε, σιγά-σιγά ἡ ἄσπρη ἀρκούδα ἀπὸ τὸν κρυφώνα τῆς. Εἶδε πῶς τὸ παιδί κοιμόταν βαριά. Πήδησε πάνω στὴ φωτιά, τὴν ποδοπάτησε ὥρα πολλή καὶ ὕστερα κυλίστηκε πάνω τῆς, μέχρι πού ἡ φωτιά μαύρισε.

— Ὁραῖα!.. εἶπε μόνη της. Τώρα πιά θὰ εἶμαι ἡσυχῇ...

— Τσίου! Τσίου! τραγούδησε ὅμως μιὰ γλυκιὰ φωνούλα. Ὅχι! Δὲν θὰ εἶσαι ἡσυχῇ ὅσο ξέρω ἐγὼ τί γίνεται!

Ἦταν ἡ χαρούμενη καρδερίνα, πού εἶχε τὴ φωλιά τῆς μέσα στὴ σπηλιά κ: ἀγαποῦσε τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ παιδί του.

Πέταξε, λοιπόν, γρήγορα, μόλις ἔφυγε ἡ ἄσπρη ἀρκούδα κ: ἄρχισε νὰ φυσάει μὲ τὰ φτερά τῆς τὴν φωτιά.

*

Καὶ νά! Ὑστερα ἀπὸ λίγο, μιὰ μικρὴ σπύθα κοκκίνισε σὰν ρουμπίνι μέσα στὴν στάχτη.

Ἡ καρδερίνα τότε ἔριξε ἕνα ἀχυράκι, ὕστερα λίγα κλαδάκια πάνω στὴ σπύθα. Φύσηξε.

Αὐτὰ λαμπάδιασαν. Ἐσπρωξε μὲ τὰ ποδαράκια τῆς κ: ἄλλα ξερὰ κλαδάκια, φύσηξε καὶ ξαναφύσηξε.

Σιγά - σιγά, μεγάλωσε ἡ φωτιά.

Ἡ καρδερίνα ἔριχνε διαρκῶς κλαδάκια καὶ διαρκῶς φυσοῦσε.

Σιγά - σιγά ὅμως, μὲ τὸ νᾶναι κοντὰ στὴν φωτιά καὶ

νά τή συγυρίζει ή καρδερίνα πῆρε ἓνα κόκκινο χρώμα, σάν κορδέλα στο λαιμό καί στο στήθος μιὰ μεγάλη κοκκινίλα...

*

"Όταν ξύπνησε τὸ παιδί, εἶδε πὼς ἡ φωτιά εἶχε γιγαντώσει. Εἶδε ἐκεῖ κοντὰ τὴν καρδερίνα νὰ τραγουδάει χαρούμενη καί κατάλαβε τί εἶχε γίνει.

Ἀμέσως εἶπε:

— Καρδερίνα μου, σ' εὐχαριστῶ!

"Ετσι, ἀπὸ τότε, ὅλες οἱ καρδερίνες, λέει, ἔχουν μιὰ κόκκινη κορδέλα στο λαιμό κι ἓνα κόκκινο μεγάλο ση-

μάδι στο στήθος.

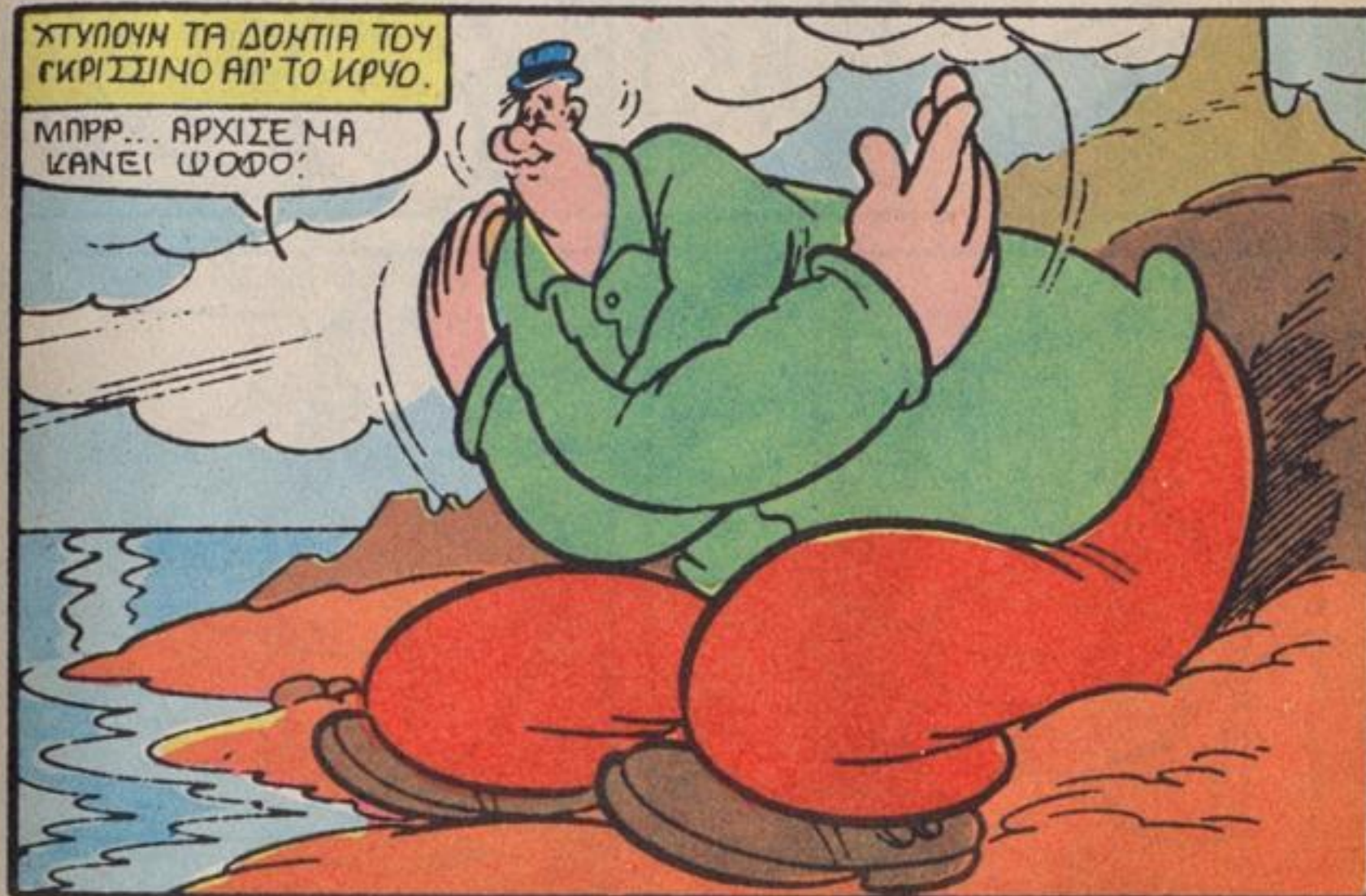
"Όσο γιὰ τὴν ἄσπρη ἀρκούδα, μόλις εἶδε πάλι τὴ φωτιά νάναί ἀναιμμένη, νάναί τὸ παιδί ξυπνητὸ καί ὁ πατέρας του νάχει γυρίσει ἀπὸ τὸ κυνήγι, ἔσκασε ἀπὸ τὸ κακό της!..

"Ετσι, ὁ ἄνθρωπος βρῆκε τὴν εὐκαιρία καί ἔδωσε τὴ φωτιά σ' ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Καί φωτιστήκανε οἱ σπηλιές! Καί χάρηκαν οἱ ἄνθρωποι. Καί τραγουδῆσαν χαρούμενοι μαζί μὲ τὴν καρδερίνα καί περάσανε καλὰ κι ἄμποτες κι ἐμεῖς καλύτερα!

ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

ΧΤΥΠΟΥΝ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΟΥ ΓΚΡΙΣΣΙΝΟ ΑΠ' ΤΟ ΚΡΥΟ.

ΜΠΡΡ... ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΨΟΦΟ!

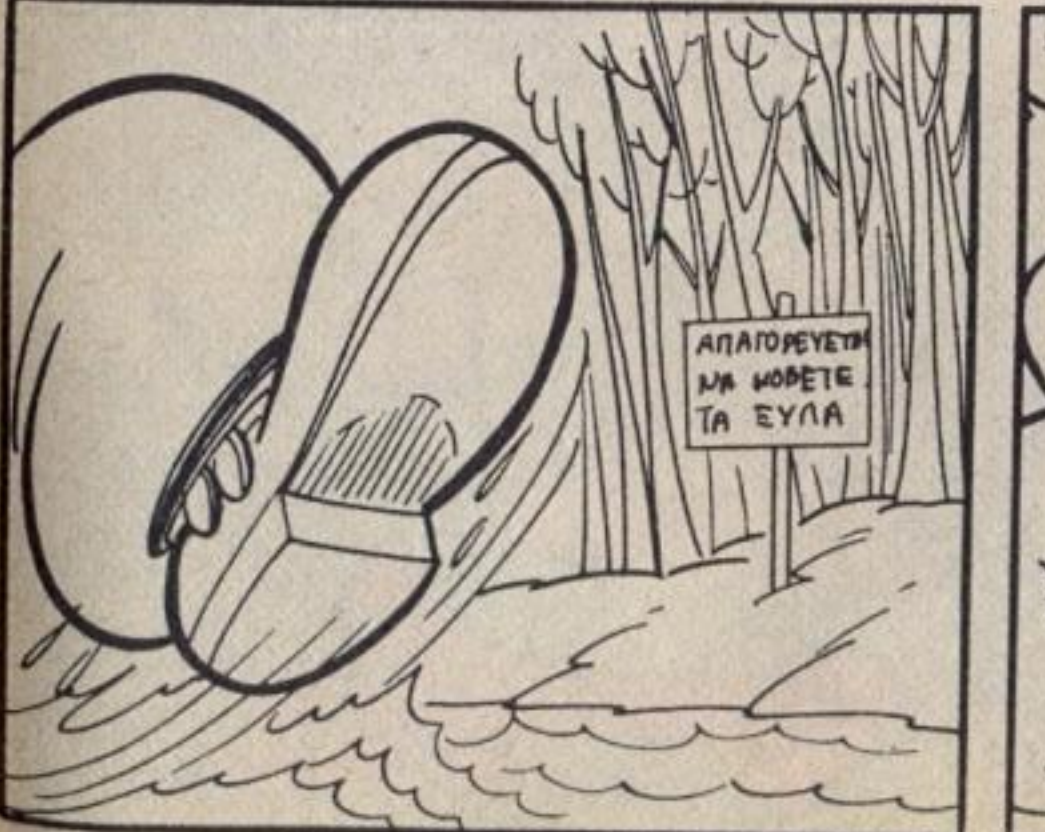
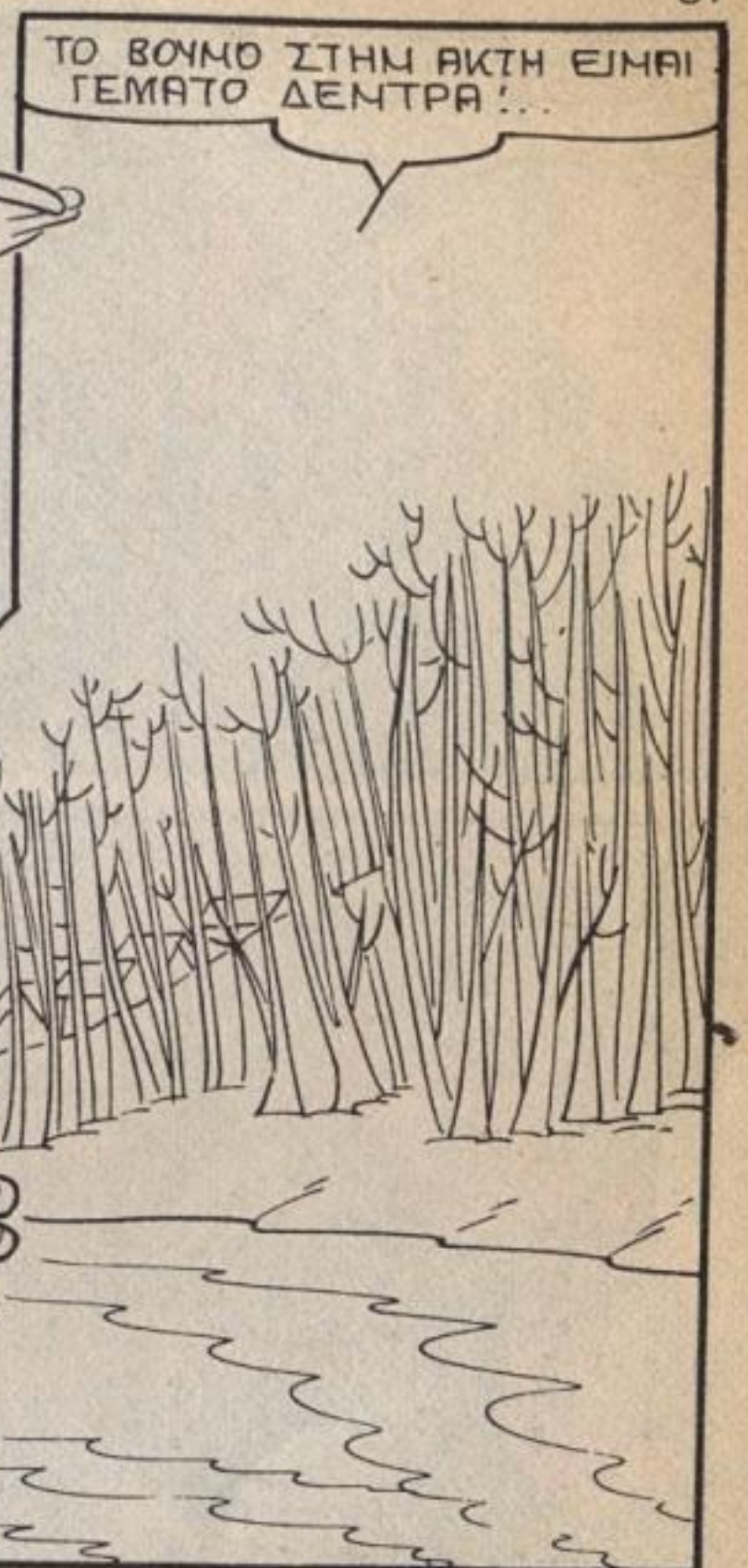

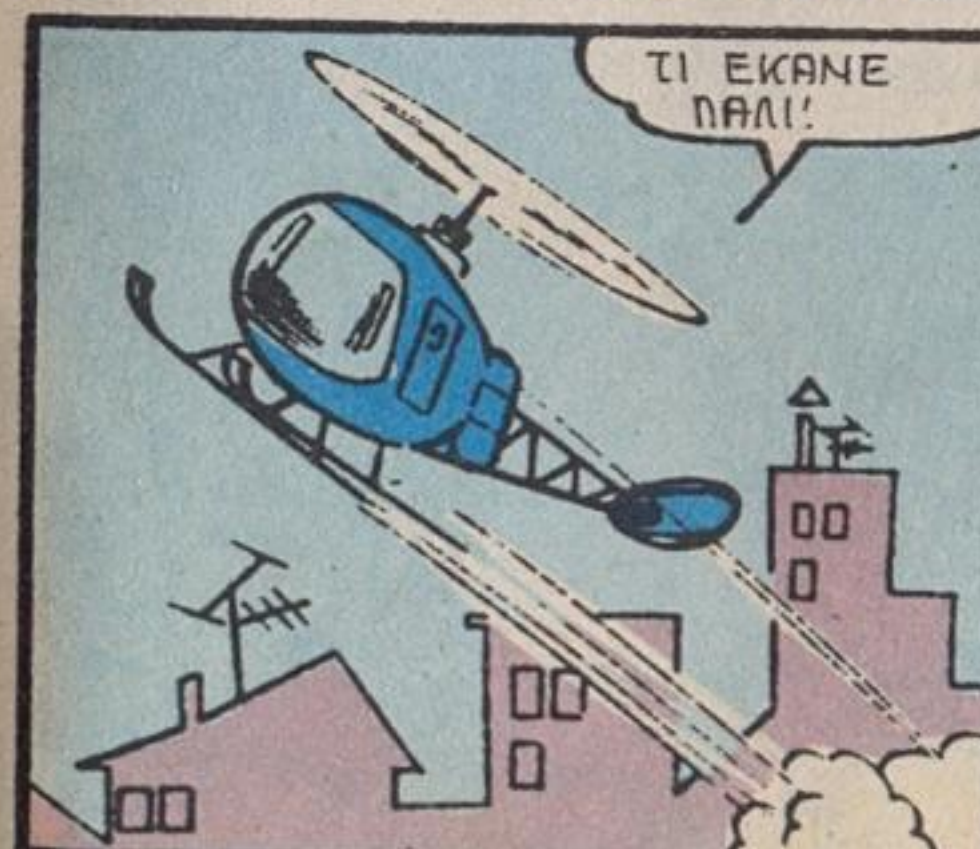
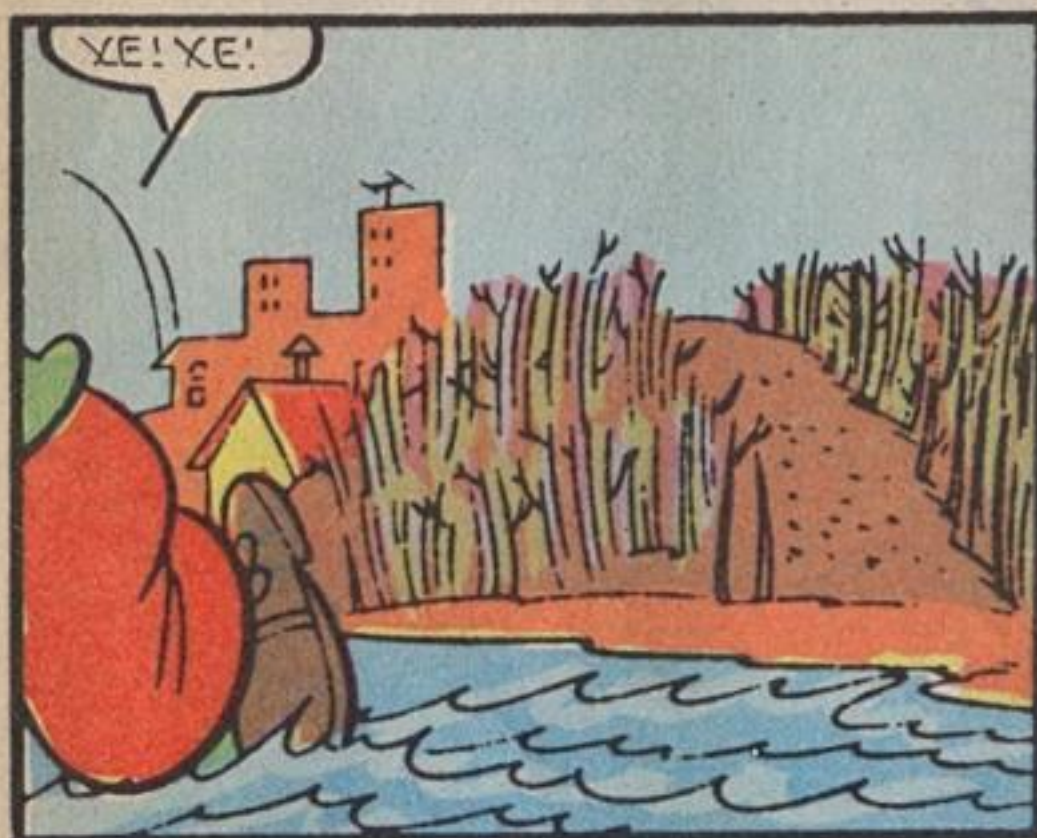
ΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ ΠΕΡΑΣΕ! ΟΙ ΑΚΤΙΝΕΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΠΕΡΝΟΥΝ ΤΑ ΣΥΜΜΕΦΑ!

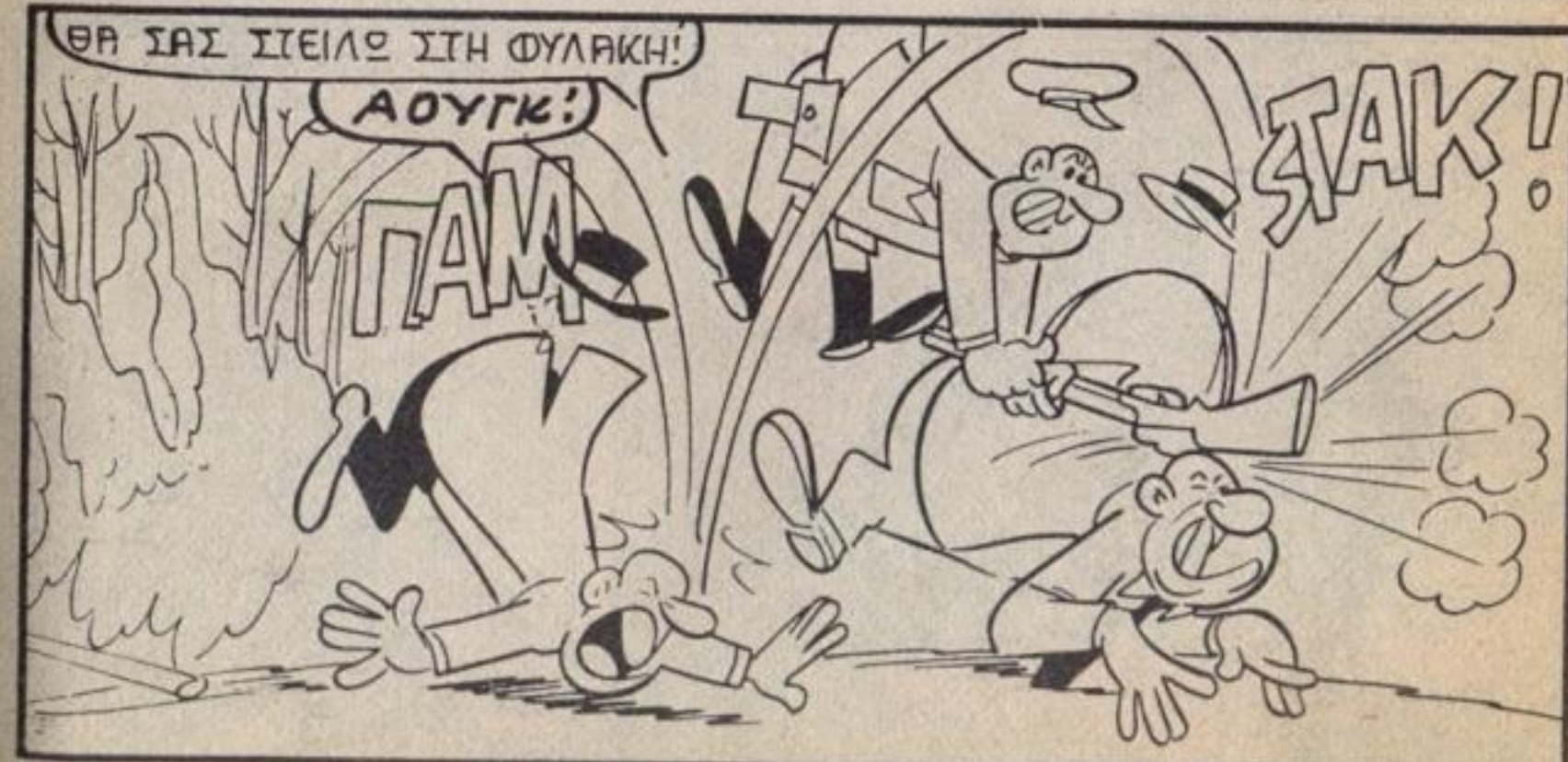
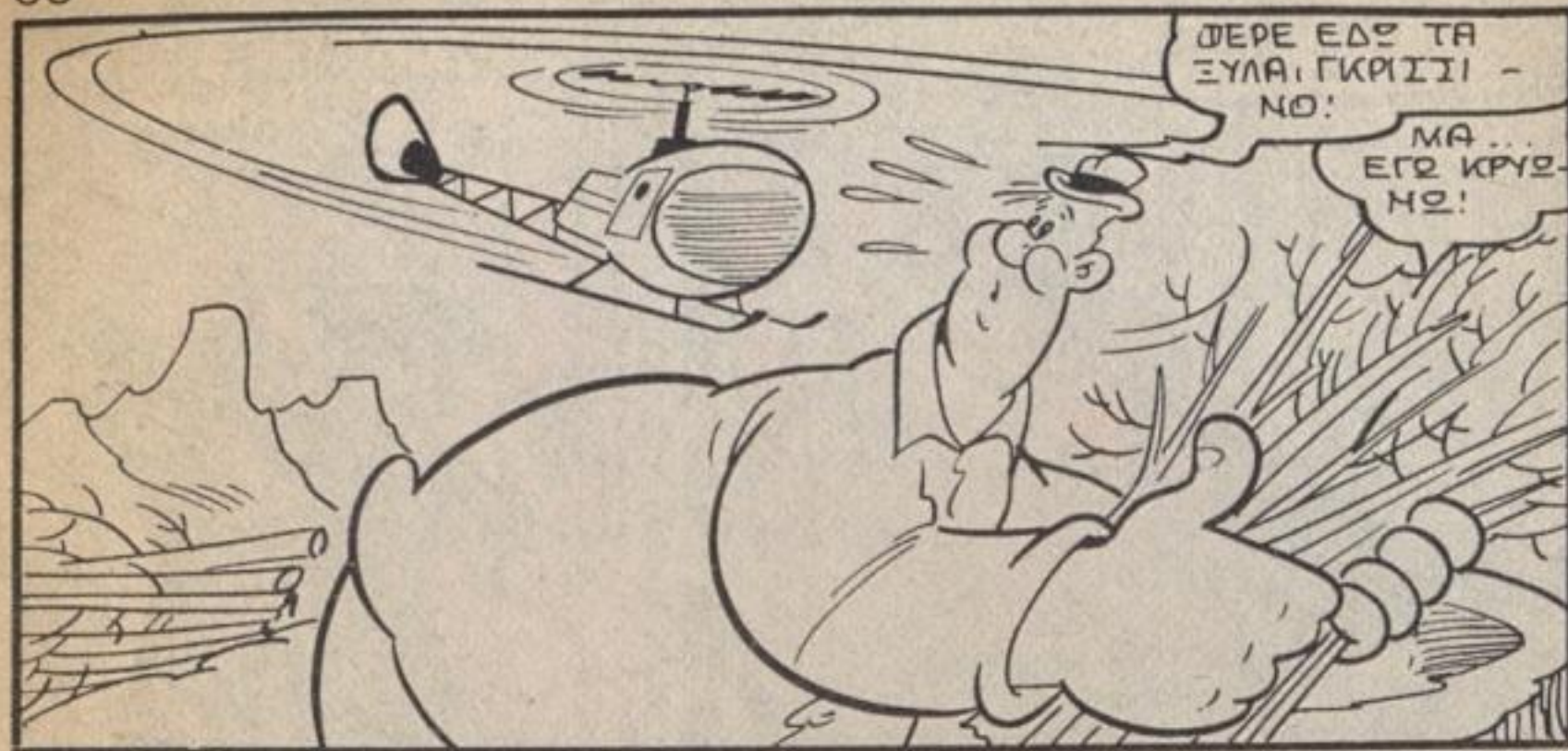

ΦΙΟΥΟΥ!

Η ΦΩΤΙΑ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗ ΚΟΡΥΦΗ
ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ...

ΜΑΣ ΚΑΛΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΣΥΡΜΑΤΟ!
ΑΠ' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ!

ΤΙ ΣΑΚΚ... ΠΑΜΕ ΑΜΕ-
ΙΩΙ!

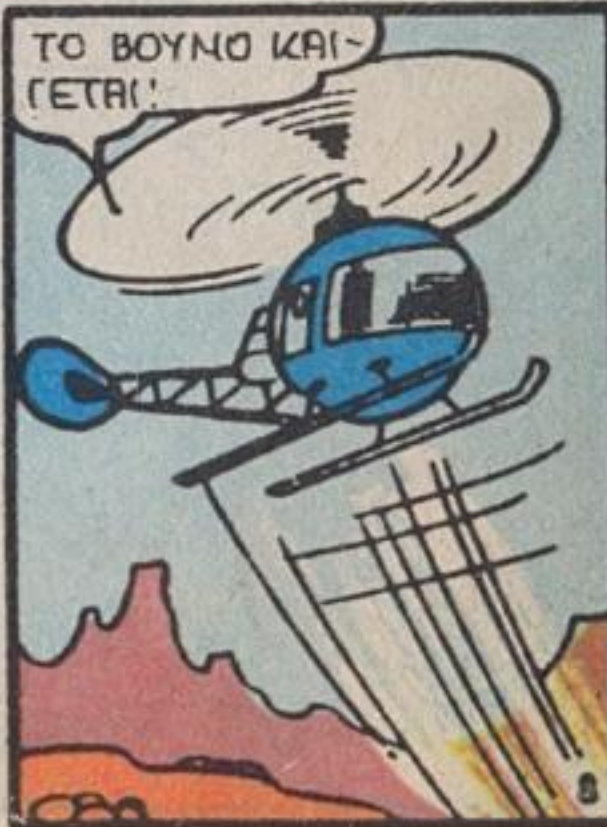

ΑΜΕΙΩΣ
ΦΕΥΓΟΥΜΕ!

ΑΡΓΟΤΕΡΑ
ΒΑ ΤΑ ΠΟΥ-
ΜΕ ΜΕ-
ΣΕΝΑ!

ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΚΑΙ-
ΓΕΤΑΙ!

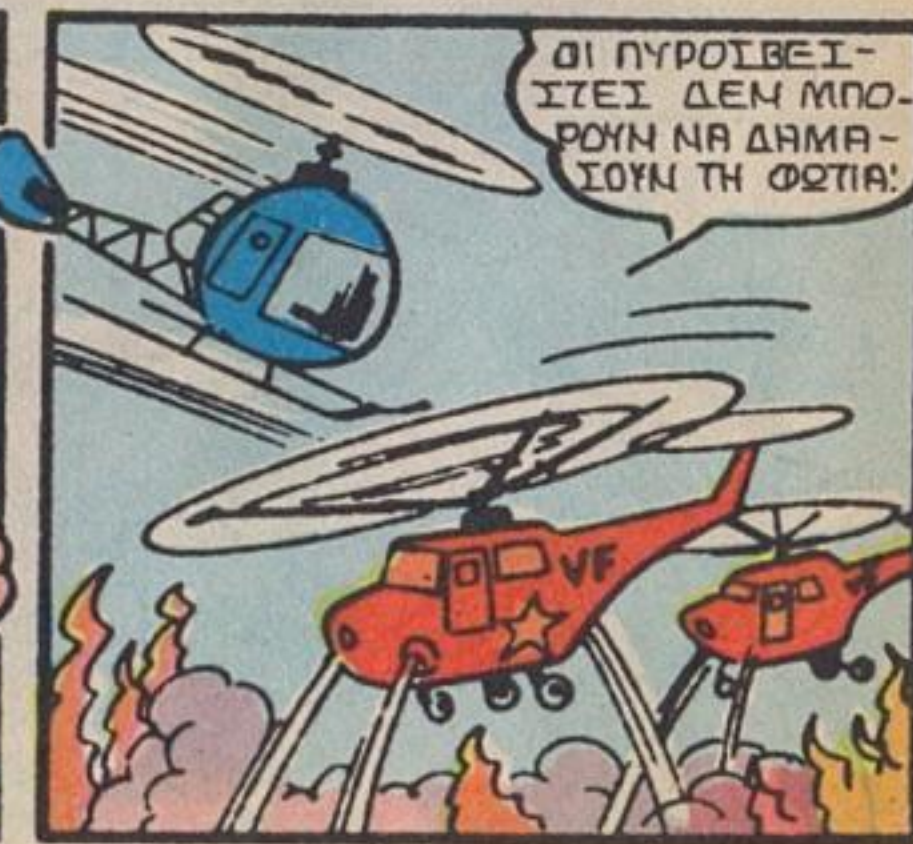
ΘΕΕ ΜΟΥ! ΚΑΙΓΕΤΑΙ ΟΛΟ
ΤΟ ΔΑΣΟΣ! ΚΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΓΙΝΕΙ!

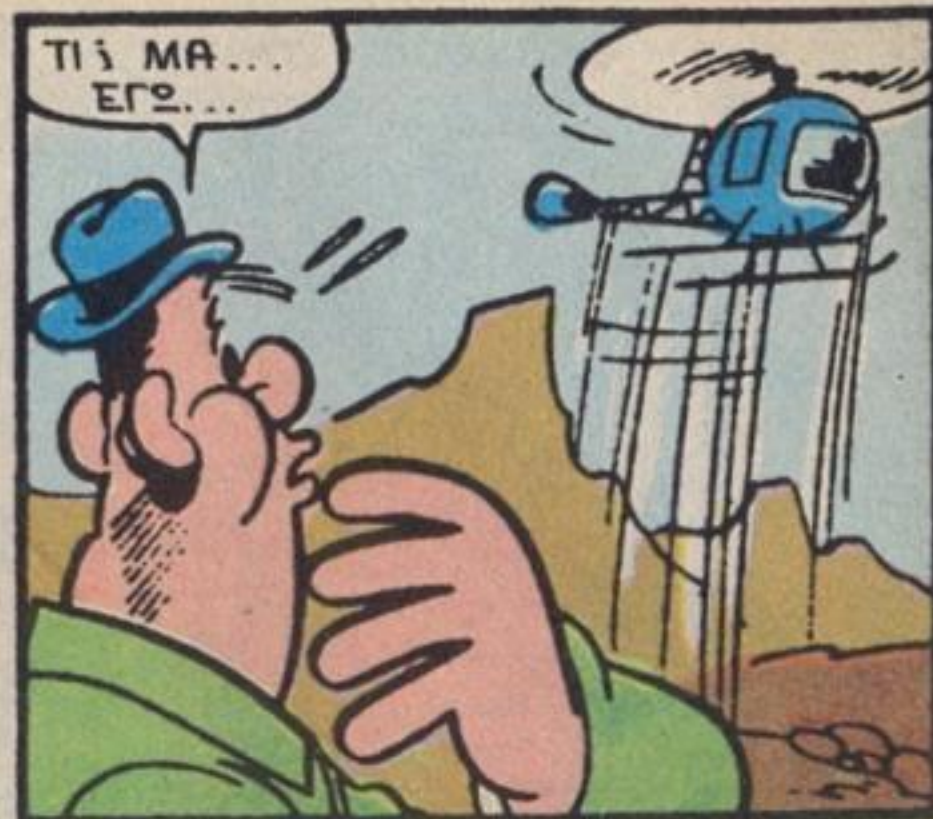
ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΚΙΑ! ΑΥΤΟΙ
ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΑ ΚΑΙΝΕ ΤΑ ΔΕ-
ΝΤΡΑ ΕΝΩ ΕΓΩ ΟΧΙ!...

ΟΙ ΠΥΡΟΣΒΕΙ-
ΣΤΕΣ ΔΕΝ ΜΠΟ-
ΡΟΥΝ ΝΑ ΔΑΜΑ-
ΣΟΥΝ ΤΗ ΦΩΤΙΑ!

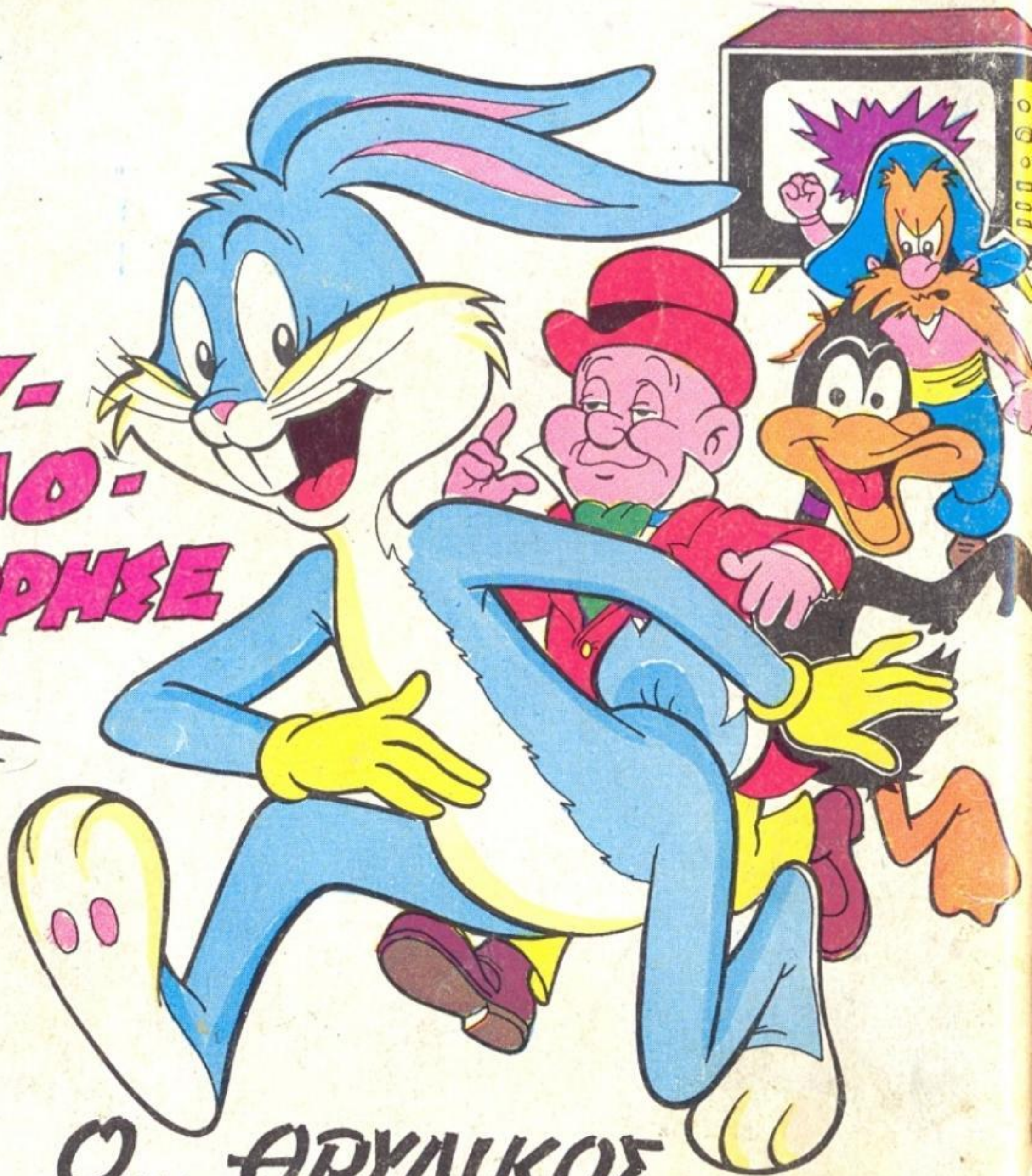

Ζητείστε
τα απο
οδη τα περιπτερα

Είναι τα
καλύτερα
για
οδους

**ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ**

**Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΓΚΣ
ΜΠΑΝΝΥ**
και η παρέα του!
Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ